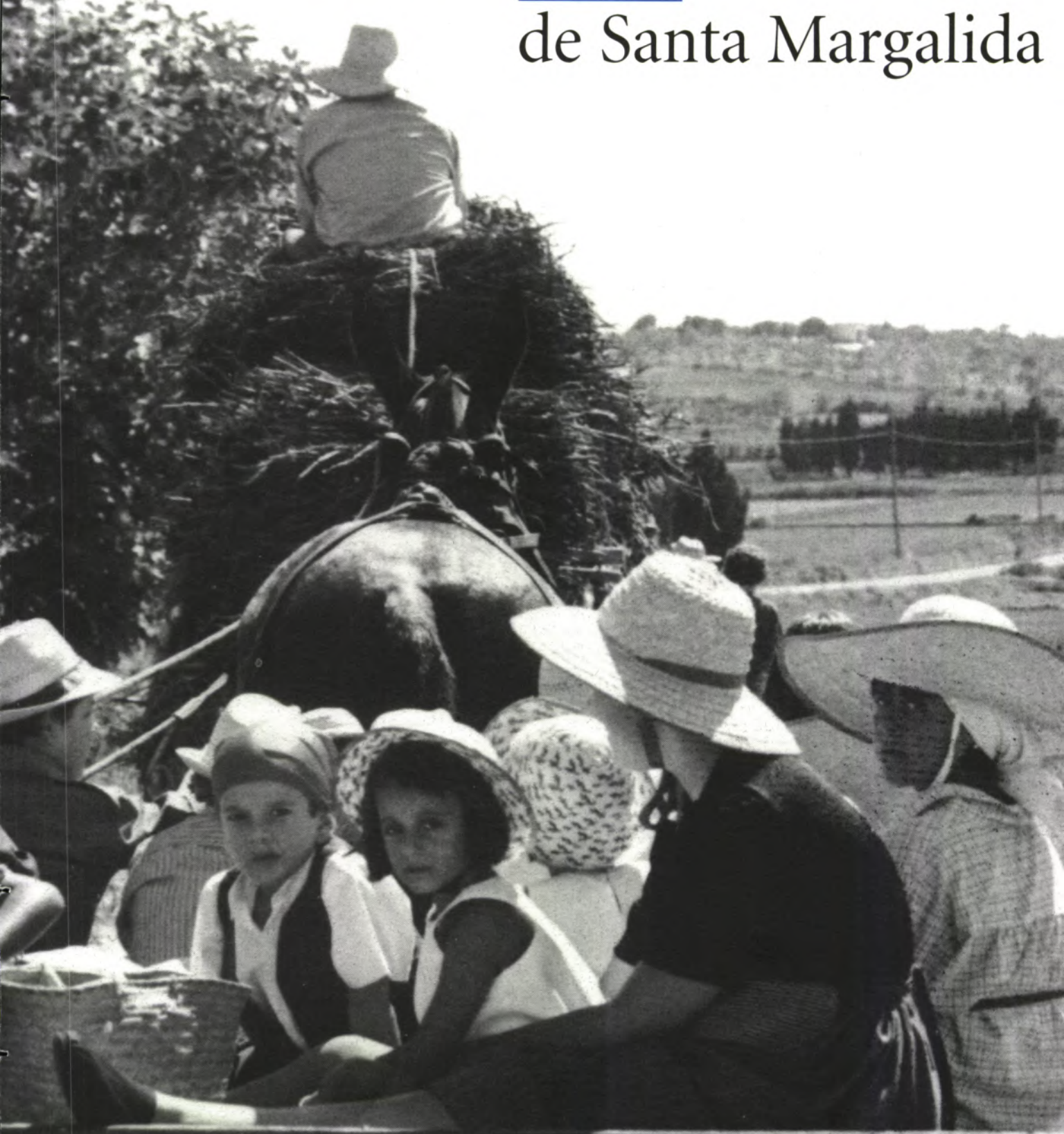

sa re7ista

de Santa Margalida

núm. 44 • Novembre 1997 • 200 ptes. • bimestral

Cifre i del Olmo ens parlen de l'actual situació política • Tornen els "Rums, rums"...

por tierra MAR y Aire

LIDER EN 4X4

desde 3.048.000* PTAS

*P.V.P. Recomendado 2.4 S 3p. (IVA, Impuesto de Matriculación, Transporte, Nissan Assistance y Promoción incluidos) en península y Baleares. Promoción válida hasta fin de mes para vehículos en stock.

125 CV • TurboDiesel Intercooler • ABS •
Airbag • Cinturones con Pretensores • Techo Solar
Eléctrico • Faros Antiniebla de Serie • Dirección
Asistida de Serie • Elevalunas Eléctrico •
Diferencial Autoblocante de Serie • Cierre
Centralizado con Mando a Distancia • Llantas de
Aleación • Aire Acondicionado (equipamiento
según versiones)

Garantía total
3 años o 100.000 km
y 8 años anticorrosión

COVEAUTO S.L.

Exposición y Venta:
Tel./Fax: 52 39 94 - Móvil. 908 83 83 05
Taller: Tel./Fax 85 60 79
Miguel Ordinas, 7 · STA. MARGALIDA

AUNTAMENT DE
SANTA
MARGALIDA

TELEFONS D'INTERES

URGÈNCIES POLICIA LOCAL	85 19 09
URGÈNCIES BOMBERS	085
URGÈNCIES GUARDIA CIVIL	062
URGÈNCIES MÈDIQUES (UVI MÒBIL)	061
P.A.C. MURO	52 81 88
AMBULATORI INCA	50 28 50
HOSPITAL MANACOR	84 30 34
SON DURETA	17 50 00
AJUNTAMENT	52 30 30 - 52 30 50 - 52 31 08 52 30 33 - 85 61 16 - 85 61 17 FAX: 52 37 77
JUTJAT DE PAU	52 30 01
TAXI CAN PICAFORT	85 07 23
GUARDIA CIVIL STA. MARGALIDA	52 30 22
SERVEIS FUNERÀRIA	52 32 81
AVERIES G.E.S.A.	50 07 00
INSTITUT STA. MARGALIDA	85 60 00
COL·LEGI ELEONOR BOSCH	52 34 31
ESCOLA VELLA	52 32 94
PARRÒQUIA	52 31 19
APOTECARIA STA. MARGALIDA	52 34 89

Ja hi tornam a ser!

SI heu seguit la nostra revista des de fa temps, haureu pogut constatar que altres vegades hem comentat situacions semblants a les que viu actualment el nostre ajuntament, és a dir, el trencament d'un pacte o entesa que genera una allau de declaracions als diaris, on s'arriba a oblidar les diferències estrictament polítiques i s'entra en el terreny de les desqualificacions personals. Hem dit també, hi ho seguim pensant, que els pactes, enteses o compostures fetes de pressa i de cara a obtenir beneficis, polítics, socials o de la classe que siguin, posant com a meta les quotes de poder i no fonamentades en un programa compartit honestament, sempre arriben a acabar de la mateixa manera al nostre poble; els polítics, uns són els mateixos i altres són nous però les conseqüències són sempre les mateixes o semblants.

No aprofundirem però en aquest tema ni farem el joc a ningú, deim el que pensam i res

més, i no entrarem en el terreny de fer-nos ressó de les declaracions que es botin la bardissa del que és estrictament polític.

Altres coses més positives estan passant al nostre poble a les que sí que podríem dedicar una mica d'atenció, malgrat no atreguin tant l'interès d'alguns com les bregues entre polítics: el compliment del Centenari del naixement de Joan Mascaró i Fornés que, entre altres coses, predicava contra situacions semblants a les comentades anteriorment; i l'atenció que el món intel·lectual de Mallorca i altres indrets, dedica a la figura del marginalidà, fill il·lustre de la nostra vila.

Nombrosos han estat els actes en honor de Mascaró començant pel nomanament, durant les festes de la Beata, de Doctor honoris causa de la UIB i que continuaran al llarg d'aquest any, entre els quals voldríem destacar, pel que ens afecta de prop, la presentació que farem, si Déu ho vol, el dia 21 de novembre, d'un número monogràfic de la nostra revista, patrocinat per l'ajuntament i dedicat a Joan Mascaró. Llàstima que un esdeveniment com aquest hagi de tenir el marc d'un consistori inestable i enfrontat.

Les festes de la Beata en BLANC NEGRE

-L'acte d'investidura de Joan Mascaró i Fornés, com "Doctor Honoris Causa".

-La Processó en general i l'esforç d'un grapat de persones per dignificar-la.

-El recital d'En Raimon i l'assistència del públic.

-L'agermanament amb el poble de Tàrbena.

-La nit de Foc.

-L'ofrena de flors.

-La col·laboració del poble al sopar a benefici de les obres Parroquials.

-La Diada del batre.

-El nombre d'actes culturals en el context de les festes.

-L'assistència del batle a la majoria dels actes de les festes.

-L'ofici del dia de la Beata al matí

-L'acabament de les festes amb focs artificials.

-Tots els qui fan possible la festa. ▀

-L'intent dels dimonis de boicotejar la Processó.

-L'actitud d'alguns regidors (calorosos) a l'acte d'investidura de Joan Mascaró.

-La baixa qualitat de l'actuació del duo "Arrebato", ni el lloc era el més escaient.

-Les taules a les berbenes.

-El desveri que organitzaren les mateixes taules a l'actuació d'"Arrebato".

-La predilecció de la majoria de regidors pels actes de corbata i multitud i la poca disposició per assistir als actes més senzills.

-L'actitud negativa d'alguns pagesos, i qualche banda de música, -evidentment no parlem de la de la Vila- a la Processó.

-Les persones que anaren a la festa del batre sense el vestit adequat i les que no hi anaren de cap manera.

-Les parelles de pagesos que donen gerres a la gent de fora de la Processó i la passivitat d'alguns dels qui ho haurien d'impedir.

-La manca d'una vetlada dedicada al ball de bot.

-L'absència d'una nit de teatre a les festes. ▀

Conversàrem amb Raimon

UN dels actes importants de les festes de la Beata fou el recital que ens oferí el cantant valencià, Raimon, seguit amb entusiasme per més de dues mil persones. Acabat el recital, davant unes llesques de pa amb sobrasada i una coca amb pebres torrats, l'artista valencià ens dedicà unes paraules per a la nostra revista.

-Des de la Nova cançó fins avui, quants anys en el món de la música?

-Quan jo vaig començar a cantar no existia això de la Nova Cançó, jo vaig començar a cantar i vaig fer la cançó "El Vent" l'any 1959, però no es va publicar fins el 1963, jo aleshores estava a la Universitat i cantava entre els amics i, si no ho recordo malament, vaig cantar per primera vegada en públic cap al 1961. El meu debut a Barcelona va ser pel desembre del 62 a la festa de Santa Llúcia. Vaig acabar la carrera el juny del 63 i en el març del mateix any va sortir el meu primer disc, que portava les cançons "El vent", "La pedra"... Així que si vols comptar des del meu debut, el 62, si de quan vaig començar a escriure, el 59, i a partir del primer disc, el 63.

-Com era de difícil cantar en català en aquell temps?

-Home, és pot dir que ens la jugàvem, el que era difícil era cantar en públic perquè hi havia molta censura, molts entrebancs per fer les coses d'una manera professional i així com pertoca.

-Contra la dictadura es cantava millor?

-No, de cap manera, em de pensar que no en sabíem com ara, no teníem experiència així que molt pitjor, no teníem tampoc els mitjans tècnics que tenim ara, crec que tots els qui hem lluitat contra la dictadura tenim ara més possibilitats de mostrar el que som.

-De quina de les teves cançons et sents més satisfet?

-És difícil de dir, fins aquí he publicat 133 cançons i n'hi ha 13 o 14 que la gent les ha fetes seves... però no ho podria dir, no ho sé...

-Encara s'ha de lluitar però per la llengua, la cultura i pel país?

-Jo crec que sempre, amb una cultura i una llengua minoritàries, d'entrada estam en inferioritat de condicions en front de la llengua i la cultura majoritària, aleshores l'artista ha de tenir sempre un punt de militància ja que la tendència normal és la desaparició d'aquestes minories, pens que sempre s'ha d'estar molt atent.

-Et sents a Mallorca com a casa?

-Sí, des del primer cop que vaig venir, allà per l'any 1963.

-El poble de Santa Margalida esperava il·lusionat el teu recital, que ha significat per a tu actuar dins els actes d'home-

natge a Joan Mascaró i For-

nes?
-Molt satisfet, crec que el dia ha estat especialment ple, molt complet per a Santa Margalida, començant per l'agermanament

amb la gent del meu país, del poble de Tàrbena, després la investidura de Joan Mascaró un acte molt maco i finalment el recital on m'he sentit molt a gust, molt bé, molt content.

-Vols dir alguna cosa per a la nostra revista?

-Que heu de seguir endavant, ja que és important per a un poble tenir un mitjà d'expressió per modest que sigui.

Sens dubte el recital d'en Raimon marcarà una fita a la histò-

ria de les festes margalidanes.

Pocs dies després de l'actuació a Santa Margalida, l'artista valencià va intervenir en un festival que es va celebrar a Madrid en homenatge al jove Miguel Angel Blanco, assassinat per ETA. Quan Raimon va començar la seva actuació, semblava ser que pel fet de cantar en català, va esser escridassat i xiulat per un grup d'intolerants que es trobaven entre el públic assistent. D'aquest fet se n'ha derivat una polèmica que ha omplert moltes retxes als diaris i molts comentaris a la radio i a la televisió. Nosaltres ens estalviarem els comentaris i us remetrem al

contingut de l'entrevista que li férem. Si que volem expressar la nostra solidaritat amb el cantant i el rebuig d'actituds poc democràtiques i de menyspreu per a una llengua i una cultura que també són les nostres.

A la vegada us volem donar a conèixer el fax que, encertadament al nostre parer, des de l'ajuntament de Santa Margalida es va fer arribar al cantant de Xàtiva:

Data: 12/09/97

Per a: Raimon Pellejero i San-chís

De: Batle i regidora de Cultura de l'Ajuntament de Sta. Marga-

lida (Mallorca)

RE: Expressió solidaritat amb Raimon

"Com a representants del poble de Santa Margalida, que recentment ha tengut l'oportunitat de gaudir de la teva actuació, et volem expressar el nostre suport i la nostra solidaritat davant els lamentables fets ocorreguts a Madrid despús-ahir al concert en homenatge a Miguel Àngel Blanco. Fets com aquests són la mostra més clara i llampanant que allà encara hi ha prou gent incapaç d'entendre i d'imaginar que a l'Estat espanyol hi puguin coexistir en pau i germanor diferents llengües, cultures i països. Desgraciadament, el missatge i el sentit de les teves cançons del temps de la dictadura i de la transició, no són records del passat sinó que són de plena actualitat.

Salut i ànim!

Atentament:

Miquel Cifre Ferrer i Catalina Marimon Portells

PS: Ens agradaria que, si poguesses, fesses arribar el nostre suport i la nostra solidaritat a José Sacristán per la valentia que va mostrar.■

**Centre
Assessorament
Empresarial**

José Trías, 11 - 1ª - Tels. 85 08 46 - Fax 85 18 10 - CAN PICAFORT

Activitats A.P.A

-L'APA del Col·legi "Eleonor" proposa la realització d'un curs de Teatre Infantil (Expressió corporal).

-També està previst organitzar un curs de Natació, amb col·laboració amb l'ajuntament, pels alumnes, que es farà al Poliesportiu d'Inca. Hi haurà

autocar per els inscrits.

-Amb col·laboració amb l'ajuntament de Santa Margalida, es proposen les següents activitats extra-escolars:

- *Gimnàstica rítmica.
- *Karate.
- *Psicomotricitat.
- *Anglès.

-També es durà a terme el futbol pels al·lots.

-Hi ha unes interessants ofertes per a cursos d'Informàtica, amb programes actualitzats, uns horaris flexibles i accés a Internet.▶

Bústia

a la disposició de tots els socis.

Seràn de gran utilitat les queixes i suggeriments que, entre tots, puguem aportar.

A V Í S
L'ASSEMBLEA GENERAL
DE L'INICI DE CURS
ES DURÀ A TERME
EL DIA 7 DE NOVEMBRE.

La Bústia

De la Germenat de Donants de Sang de Mallorca hem rebut aquesta carta:

Estimat company:

Abans de tot vull agrair-te la teva valuosa col·laboració a l'hora de difondre les activitats de la Germenat de Donants de Sang de Mallorca.

Avui vull comunicar-te que la Germenat de Donants de Sang de Mallorca, ha començat a complir els 25 anys des de la seva creació devers l'any 72-73. A les hores un grup petit de gent amb bona voluntat i ganes de fer feina començaren a caminar i a fer donants de sang. Poc a

poc aconseguiren fer-se amunt, tal és així que aquell impuls primer d'ara fa vint-i-cinc anys ha donat els seus fruits i, avui, es pot dir ben clar que a Mallorca ningú mor per manca de sang. ho fan possible tot un equip de donants, que ja superen els 40.000, però, també és fruit d'aquella gent que en un primer moment varen creure amb ells mateixos i amb la societat de Mallorca.

Són 25 anys de lluita i d'una important resposta dels mallorquins, són 25 anys que la Germenat vol celebrar i donar a conèixer a tothom.

Amb tal motiu la Germenat

està preparant una sèrie d'actes que ja et donarem a conèixer. De moment hem editat un segell commemoratiu dels 25 anys que ens agradaria que publicassis a la teva revista, argumentant els motius que t'he exposat. Estic més que segur que una vegada més comptaré amb la teva col·laboració.

Aprofit per posar-me a la teva disposició per tal d'oferir-te la informació complementària que necessitis,

Salutacions cordials en nom meu i de tota la junta rectora de la Germenat.▶

Ferran M. B.

Gabinet de Premsa Germenat Donants de Sang.

TALLER MECANICO
MIGUEL SALVA REUS

**NOU
FORD PUMA**

C/. Miquel Ordinas, 20 - 07450 Santa Margalida - Tel. 52 32 75 - Tel. mòvil 908 43 66 58

LIMPIEZAS URBANAS
DE MALLORCA, S.A.

C/. Juan Monjo March, 42
Tels. 52 30 07 - 52 35 92

SANTA MARGALIDA

Gent Major

Activitats de l'Associació "Hero"

El passat 13 de setembre es va celebrar a la Casa de Cultura una conferència sobre el tema: "Gimnàstica, oci i salut", a càrrec de Maria Tur, la mateixa persona que, durant uns anys fou la monitora de gimnàstica del nostre grup. L'acte fou presidit per la regidora d'Acció Social de l'ajuntament de Santa Margalida, Maria Monjo i hi assistiren nombrosos interessats en les classes gratuïtes de tan saludable esport, l'acte va finalitzar amb una bunyolada.

Maria Tur treballa en el centres DIBAS del Govern Balear. El seu treball li ha impedit se-

guir amb els cursos i per tal motiu ha estat substituïda per la monitora professional Margalida Villalonga, la qual treballa a satisfacció dels assistents al curset.

Les classes de ball de saló, s'imparteixen cada diumenge de les 18'00 a les 20'00 hores, pels mateixos monitors de l'any passat, el matrimoni format per Joana i Xavier.

La vigília de Sant Mateu, a la Plaça de la Vila hi va haver ball amb el grup "Carrutxa" i exquissits bunyols elaborats per les bunyolerès de l'associació. Varen mancar moltes cadires per poder acomodar la gran quantitat de gent que hi va assistir.

Dia 11 d'octubre va tenir lloc una interessant excursió cultural: Anàrem a la Fira de Campos, passàrem per Llucmajor i visitàrem la muntanya de Randa amb els tres santuaris: Gràcia, Sant Honorat i Cura, dis-

frutant de la magnífica panoràmica d'aquell indret. Després fórem rebuts per l'ajuntament de Costitx i seguidament dinàrem al restaurant Can Font, del Casal de Cultura, el capvespre visitàrem l'església, el museu de ciències Naturals i la casa de Margalida Amengual (na Margalida Cativa).

El passat 16 d'octubre assistírem a l'excursió organitzada i patrocinada per l'ajuntament de Santa Margalida, per a la gent major del nostre municipi. Volem donar l'enhorabona a l'Àrea de Cultura i de Serveis Socials per l'encert de la idea.

Les sortides dels grups de l'Associació "Hero" pel programa de vacances IBAS, turisme interior entre Illes:

❖ Per a Menorca els dies 4-5-6 de novembre

❖ Per a Eivissa els dies 9 i 16 de desembre i 9 de febrer de l'any que ve.

❖ Per a les vacances d'INSER-SO, han sol·licitat places més de 100 socis d'"Hero", per anar a Canàries i Circuits Culturals 1998. Esperam tenir sort. ▀

Maten Martí

FERRETERIA & DROGUERIA

PLAÇA S'ABEURADOR, 10
TEL - FAX 52 34 75
SANTA MARGALIDA

ISABEL GARAU, 27-B
TEL. 85 05 24
C'AN PICAFORT

Gràcies!

EL grup encarregat de les obres del temple parroquial, organitzà per les festes de la Beata, una sèrie d'actes per tal de recaptar fons per a les obres de restauració de l'església. El pri-

mer va ser un sopar a la fresca, del qual volem destacar la magnífica participació de la gent del poble, tant per la contribució de matèria per al sopar (coques, ingredients varis, begudes i do-

blers...) com la gran demanda de tiquets per part de la gent. Un altre acte fou la venda de gerres el capvespre dels diumenge de la Beata, activitat que es pensa repetir en anys vinents. I, finalment, la

col·lecta de l'ofici del dia de la Beata també es va destinar a les obres.

Entre les tres activitats es van recaptar més de 900.000 pessetes netes.

El rector de Santa Margalida i el grup encarregat de les obres, volen donar les gràcies a totes les persones que col·laboraren en la feina o aportaren la seva contribució, tant en espècies com en doblers.

Es té pensat organitzar més activitats d'aquest tipus ja que les obres de restauració de l'església són molt costoses. ▀

Moviment Parroquial

Noces:

18, Octubre: Bartomeu Bauzà Frontera amb Joana Maria Gayà Pascual

Baptismes:

5, Octubre: Josep Carreras Roig.

Defuncions:

19, Agost: Mateu Estelrich (Merro), 64 anys.

14, Setembre: Maria Vidal Monzó, 32 anys.

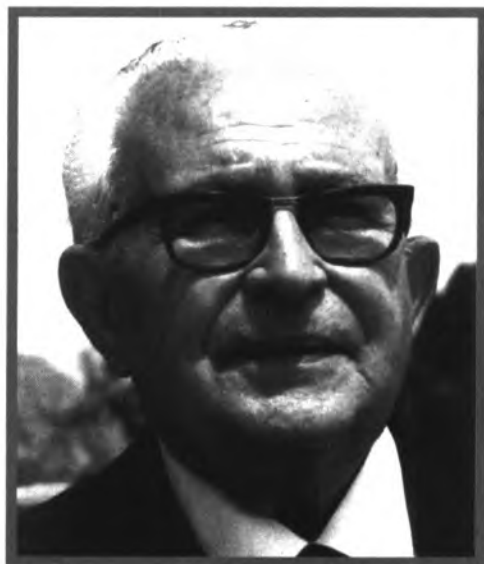
20, Setembre: Bernat Mayol Ribot, (Calçó), 91 anys.

24, Setembre: Guillem Perelló Massanet (de la Cueva), 54 anys.

9, Octubre: Guillem Cantallops Barceló (Cantallops), 86 anys.

13, Octubre, Antoni Font Sansó (Tomasset), 77 anys.

20, octubre, Joan Castelló Estelrich (Senyoret), 62 anys.

Ha mort D. **Guillem Cantallops**. D. Guillem va néixer a Palma, a la Plaça de Cort, i va venir a Santa Margalida el 10 de juny de l'any 1939, destinat com a mestre d'escola. De llavors fins aquí ha fet moltes coses en el món de la cultura margalidana: pintura, música, literatura... Col·laborador de les revistes "Can Picafort" i "Santa Margalida", volem des de les nostres planes dedicar-li el nostre homenatge i reconeixement. Descansi en Pau.

Serveis Socials

Beques

DURANT el mes de setembre es va obrir el termini per a la sol·licitud d'ajudes no tècniques que inclouen llibres i menjador escolar, entre d'altres.

Per accedir a aquestes ajudes escolars s'han de complir una sèrie de condicions especificades i de les quals se'n facilita informació a l'àrea de serveis socials de l'ajuntament.

Viatge al Sahara

Com a continuació del projecte de cooperació social amb el Fons Mallorquí de Solidaritat, s'ha organitzat una visita al país saharià com a complement de l'acompanyament d'una caravana humanitària. L'ajuntament de Santa Margalida mani-

festa la seva implicació en aquest projecte i el desig de consolidació a la nostra Vila.

S'informarà més detalladament del viatge.

Objecció de consciència

Per segona vegada, els serveis socials de l'ajuntament han enviat una carta als joves que han de ser sortejats per a la prestació del Servei Militar, aquesta carta porta informació sobre l'objecció de consciència, a fi de poder realitzar la prestació social substitutòria al nostre propi municipi.

Escola viva

Es continua endavant amb el projecte d'Escola Viva a Can Pi-

cafort, donat els seu bon funcionament. Enguany millor dotat pel CIM.►

RECAPTACIÓ DE TRIBUTS DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS

Zona de Mallorca

Municipi de Santa Margalida

Cobrança en període voluntari any 1997

- *Impost sobre béns de naturalesa urbana
- *Impost sobre béns de naturalesa rústica
- *Impost sobre vehicles de tracció mecànica

*Preus públics i taxes municipals

*Imposts sobre activitats econòmiques

Els contribuents podran complir la seva obligació d'ingrés en període voluntari, de la següent forma:

-A Can Picafort, de: 1 al 17 d'octubre

-A Son Serra de Marina, dia 25 d'octubre

-A Santa Margalida, de: 20 d'octubre a 1 de desembre.

Horari:

De dilluns a divendres: de 9'00 h. a 13'30 h

Dissabte 25 d'octubre obert al públic a Son Serra de Marina

(local adjunt a l'església parroquial)

Es prega dur els rebuts de l'any anterior per agilitzar el cobrament.

Activitats

Excursió al Puig Major

ENTRE les activitats de la nostra delegació de les quals en donam compte, segurament ens va passar per malla l'excursió que varem fer en el mes de maig al Puig Major, amb dinar al santuari de Lluc. Varem ser una cinquantena de persones que ens ho passàrem d'allò més bé.

Festes de la Beata

Durant les festes de la Beata organitzàrem dos actes: una lectura poètica del poeta emparentat a Santa Margalida, Sebastià Alzamora, que segurament mirarem de repetir. I un acte musical i poètic a càrrec del poeta Vicenç Calonge i el cantautor Josep Arnau Estades.

Conferència

El dia 17 d'octubre es va fer una conferència de molt d'interès a la Casa de Cultura, a càrrec del Biòleg i membre de la directiva del GOB, Antoni Font i Gelabert, el tema era: "Impacte ambiental dels residus sòlids urbans, (incineració)", malgrat l'interès de la conferència hem de lamentar la poca assistència: no passàrem de 30 persones.

Excursions

S'ha tornat iniciar el torn d'excursions del grup excursionista. Les properes que hi ha programades són: Dia 16 de novembre Sa Capella Blava (Campanet) i dia 14 de desembre el Puig dels Tossals (Escorca).

Activitats properes

Pel dia 21 de novembre tenim programat el sopar d'entrega del premi "Joan Mascaró i Fornés", enguany per quarta vegada, i serà entregat al Pare Joan Francesc Marc per la seva contribució a la Història de Santa Margalida i la divulgació de la figura de Joan Mascaró.

El sopar, al preu de 2.000 pessetes, es farà a S'Alqueria i hi haurà l'actuació del grup musical Xaloc (patrocinat per "Sa Nostra") i un ball de bot obert, es faran rifes i la presentació del número extraordinari de "Sa Revista de Santa Margalida" dedicat a Joan Mascaró i Fornés i patrocinat per l'ajuntament de Santa Margalida.

Aquest acte s'inclourà entre els del Centenari de Mascaró i hi seran convidats el president de l'OCB, i representants de les entitats organitzadores dels ac-

tes del centenari: Comissió de Cultura del CIM, Banca March, UIB i ajuntament de Santa Margalida.

Esperam que sigui una vetlada memorable, amb la vostra assistència. Ja podeu recollir els tiquets a l'Estanc de Sa Plaça i als membres de la directiva. ■

El poble.....

ELS darrers esdeveniments entorn de la Diada de Mallorca, palesen més que mai la urgència que tenim de formar consciència de poble. I ho necessiten tant els mallorquins que

Som un poble que s'ha anat formant durant segles, que ha rebut cops molt forts des de l'exterior i de ben aprop, però malgrat això ha conservat una fesomia ben definida, una llengua i gran valors culturals que ara passen per cingles perillosos que ens podrien precipitar vers una completa destrucció.

És un gran progrés el turisme, la immigració peninsular i d'altres bandes; però no podem entregar-nos renunciant a la pròpia personalitat, la qual importància ningú no pot, perquè tot poble, per petit que sigui, ha de ser respectat, ja que és qualcú que té dret a què es respecti la seva dignitat.

Jo desig i esper que per l'acció dels col·legis nostrats, de la Universitat, de l'Obra Cultural, dels polítics patriotes; per les campanyes de normalització, la lectura dels nostres bons escriptors, el coneixement de la nostra història, les Rondalles, el cant de la Balanguera i commemoracions importants del nostre passat, ajudin a recordar a tots els mallorquins de naixement i a tots els qui viuen a Mallorca i a les Illes germanes, que som un poble que té un destí històric propi que hem d'assolir

tots junts, ben units, si no ens volem disoldre o esser devorats pels externs.

Ja fa temps que estic pensant que a la nostra terra li manca un líder carismàtic, home o dona, de la força d'un Mahatma Gandhi, d'en Camilo Torres o d'un Francesc Macià; que s'entregaren del tot, fins a la mort pel bé dels seus països respectius, als quals estimaven i servien heroicament. freturam un líder que commocioni el nostre poble, que faci despertar tot-hom de la seva son o indolència i posi tots els habitants de Mallorca i les Illes germanes en moviment. Que sigui capaç de fer-se escoltar dels mallorquins, dels altres illencs, dels peninsulars i estrangers que viuen a la nostra terra.

Només una persona extraordinària i carismàtica, que s'entregui totalitàriament al servei del nostre poble, sense por als poders econòmics, ni als cacics de torn, ni a la dominació forana, incorrupte i desinteressat, podrà engrescar el cors de joves i vells, de pobres i rics, de naturals de la nostra terra i de gent venguda de fora. ▀

Joan Francesc March

ja s'esforcen per crear una convivència millor, com aquells altres que dormen i no s'adonen del moment crític que vivim.

.....i els seus líders

HERRERIA Y CARPINTERIA DE ALUMINIO
CALAFAT-TAULER, S.C.

Ctra. Ca'n Picafort, S/N. - Tel. 52 36 57 - 07450 SANTA MARGALIDA

- ORDINADORS
- PROGRAMES
- IMPRESORES
- MATERIAL D'OFICINA
- COMPTABILITAT
- TELÈFONS
- FAX - TMA
- ASSEGURANCES

Plaça de S'Abeurador, 12
07450 - Santa Margalida
Tel. (971) 52 38 34
Fax. (971) 52 39 80

S U P E R
S'ABEURADOR

POLLASTRE A L'AST
HAMBURGUESES
PINXOS
BISTECS REBOSSATS

SERVICI A DOMICILI
ENCÀRRECS AL TF.:

85 60 04

Plaça S'Abeurador
SANTA MARGALIDA

HERTORRES, S.L.
CONSTRUCCIONS

C/. Lluna, 2 - STA. MARGALIDA
Tels. 52 31 03 - 52 32 89 - 52 30 36

Ctra. Vella de Bunyola, 29
Tels. 75 68 35 - 36 - 37 - 38
07009 Palma de Mallorca

Nova situació política

ANTIGAMENT, a la Vila i a altres pobles de la pagesia, entre Sant Miquel i Tots Sants es feien i es desfeien els acords entre els amitgers i els amos de les terres. Al municipi de Santa Margalida, el dia de Sant Miquel es va materialitzar la desfeta de l'acord, enteniment, pacte, o qualsevol tipus d'entesa que hi pogués haver dins l'equip de govern, per part del grup Can Picafort Unit i la resta dels grups que formaven la majoria municipal: PSOE i UM. Això ha provocat una nova situació: ara el grup que dona suport al batle es troba en minoria en el govern i la resta, en majoria, a l'oposició.

El ple celebrat el dia 9 d'octubre, amb una inusual concurrència de públic sobretot per part de Can Picafort, va ésser una mena d'assaig general del que a partir d'ara pot esdevenir a l'Ajuntament si les coses no canvien d'un dia per l'altre, cosa que no s'ha de descartar de cap manera, perquè en política, i en la política margalidana encara més, les coses poden canviar de color, de forma i de matèria en un obrir i tancar d'ulls, almanco pel que hem vist des de fa uns anys cap aquí.

Els punts de l'ordre del dia que es duïen a ple no eren res de l'altre món, quasi assumptes de tràmit que, de sobte, es convertiren en vertaderes batalles polítiques que serviren per posar a cadascú en les noves posicions, almanco per ara: una oposició de set regidors (PP, CPU i GIP)

en clara positura atacant i un equip de govern dèbil, més debilitat encara per l'actitud difosa i deliberadament inconcreta d'UM, que jugava a la defensiva amb la debilitat pròpia de la manca d'entrenament en aquestes batalles. Quan la situació es va fer més evident va ser quan CPU va treure la bateria de les mocions d'urgència, en què la possible manca de càrrega legal es veia compensada per la força del vots i l'empenta agosarada del seu portaveu. Aleshores semblava que CPU portava l'estendard del 7è de cavalleria, amb la comparsa del PP i GIP al darrera, i que el grup de govern eren els indis, enfeblits per la tebiesa contemporitzadora dels seus aliats (UM).

Vet aquí el panorama que té per davant la nostra Vila, avesada a les sotregades de la política que, malauradament, estemaneja un pic i un altre, els distints consistoris margalidans. Com a les antigues pel·lícules de Fumanxú: properament la segona part.

Dues cireretes per a un pastís

Si al ple de la nit del dijous li mancava res, unes paraules del batle i un prec del regidor d'Urbanisme i Medi Ambient li posaren un digne colofó:

El batle va fer un abrandat elogi de la figura del "Che Gue-

vara" -no crec que tengués res a veure amb la revolució en el nostre Ajuntament- i aquest pic sí que UM li va fer costat, fins al punt que el regidor Joan Monjo va demanar que se li dedicàs un carrer de Santa Margalida.

El prec del regidor d'Urbanisme i Medi Ambient tenia a veure amb la tala dels pins de l'escalonada de l'església, en el sentit, segons paraules del regidor, que "ningú no em va avisar que s'havien de tallar i en canvi hi havia un "periodista" que feia fotos", va dir que no era el rector que li havia de comunicar que es tallaven els pins i va tornar fer menció de les fotos del "periodista".

Com que la persona que firma aquest escrit es pot donar per al·ludida, ja que va fer fotos del moment en què es tallaven els pins -encara que no sigui "periodista"- és necessari aclarir que si l'esmentat regidor no va ser avisat en la deguda forma de la tala, és un problema exclusivament seu; el fet que qualcú fes fotografies no és en absolut de la seva incumbència. Per sort no vaig haver de demanar llicència a ningú per fer-les, em va bastar l'avis d'un veí de Santa Margalida per agafar la càmera i deixar constància d'un fet. No crec que sigui delictiu fer fotos, si no just a l'enrevés, jo diria que és necessari: tant de bo tenguéssim fotos dels pins que s'han tallat dins el terme de Santa Margalida amb manco motiu que els de l'església, i dels abo-

cadors incontrolats, i de les motocicletes, cavalls i cotxes tot terreny que fan malbé les dunes i la vegetació de Son Real, i de les cases i casetes que es construeixen a fora vila, i de la brutícia d'alguns solars, i de l'entusiasme encimentador d'alguns... i de tantes i tantes coses que potser seria convenient tenir-ne constància fotogràfica i que també haurien de preocupar els nostres regidors. ■

Rafel Bordoy

Altres informacions de l'a-

juntament:

-Segueix la campanya de recaptació de tributs.

-El dia de Tots Sants, dia 1 de novembre, tindrà lloc a la Casa de Cultura una sessió de cine forum sobre la figura del Che Guevara, intervindrà el Pare Joan Francesc March.

-Sabem que el batle ha encarregat a l'escultor, Joan Maimó, dos busts de dos personatges un de Joan Mascaró i Fornés que s'ubicarà a la Plaça de l'església mirant cap a s'Hort den Dego-

llat i un de Jeroni Fuster (en Picafort) per que estigui a l'indret d'on ell en va ser pioner.

-Han tengut una extraordinària acceptació els diferents cursets de l'escola d'adults que s'han posat a l'abast a Santa Margalida i Can Picafort.

-Després de l'etapa d'excavació, el dia 22 d'octubre comencen les obres de restauració del Pou d'Hero, que han de fer d'aquell històric indret un lloc digne de ser visitat, tant pels margalidans com pels forans que ens visiten.

La imatge i la paraula

Catalina Marimón Portells
(regidora de Cultura)

Si la pregunta fos: "Què fa una dona com tu en un càrrec com aquest?" la resposta seria: "Feina", cosa no massa acostumada i sempre digne d'agraïment. En el món de la política municipal, la regidoria de Cultura sempre està exposada a crítiques; el contacte amb persones i entitats diverses i distintes no pot donar mai un resultat satisfactori per a tothom. L'encert o el desencert d'una gestió no ens toca valorar-lo a nosaltres, una valoració tan subjectiva ha de ser contrastada i no ens pertoca a nosaltres, per la nostra implicació en un projecte cultural, sempre sol ésser un mal jutge qui a la vegada també és part.

Dibuix: Antònia Calafat

Rums-rums, notícies i xafarderies

© ANTONIA CALAFAT

GERMANETS, aqueixa guarda de xafarders torna a les planes de la revista després d'estar un bon esplet de mesos fora tocar-hi comparació d'avorridots que mos tenien els polítics de per la casa de la Vila. Ell varem dir: mos aturarem de xafardejar i mos dedicarem a llegir l'"Hola" i a mirar "Nissaga de Poder", que és com l'Ajuntament de la Vila d'un temps, fins que no hi torni a haver sarau, que poc li deu mancar. Però res, que els nostros polítics feien una bondassa que feia pardal. Ja mos tenien com admirats: no podia ser que estassen tanta d'estona fora barallar-se ni armar trui. Pareixia que aquells temps d'en Jaume Verga, en Joan Triay o de n'Andreu Vellà no havien de tornar pus mai. Tanta de bonda, deia la gent, no pot dur res de bo; això ha de fer el tro. I l'ha fet, germanets, l'ha fet. Així mateix, els vells sempre han dit que en tocar la primavera de l'hivern, hi toca haver senya d'aigo i qualque tempestat.

DIVEN QUE SI EN FA SENYA ES QUE EL PACTE JA S'ESPENYA.

Els del PSOE es coneix que ja ho se veien venir de lluny, perquè han estat tota la legislatura que només veien aigo per tot: aigo pels plens, aigo per les comissions, aigo per les entrevistes. I ja sabeu que diven: tanta d'aigo mos farà aglapir qualque maror. Però els vells, germanets, sempre tenen raó i senyes

d'aigo de bon dir de veres no n'hi hagut fins a la primavera de l'hivern. I la primera llampegada va ser d'aqueixes que fan forat, rompen i fan destrossa. Perquè Can Picafort Unit (CPU) ha romput el pacte de Govern de l'Ajuntament. I deim PACTE, així, en gros, perquè a la fi s'ha extravengut saber que n'hi havia: el comunicat de CPU parla clar i llampant: "ruptura del pacto de gobierno".

SAPS PER QUE HI HA RUPTURA? IDO PER MOR DE LA CULTURA

Els motius (segons CPU) o les excuses (segons el PSOE) que han tret a rotlo han estat les ingerències, que a parer de CPU, havia duit a terme la regidora de Cultura, na Catalina Marimon, en la gestió de l'Escola d'Adults i de l'Àrea de Cultura de Can Picafort, perquè d'això ja se n'encarregava na Francisca Bonnín, que era regidora d'altres coses, però no de Cultura. Nosaltres, que som molt tocadors de capítols, no tenim gens clar de què es és queixen els de CPU: la regidora de Cultura de tot el municipi és na Catalina Marimon i no acabam d'entendre ameam com és que el fet que s'encarregui de coses que són competència de la seva Àrea pot ésser una causa de conflicte. El que passa és que "desde un principio" (...) "CPU quería el área de Cultura de Can Picafort". Són ells que ho diuen.

ELS HA PASSAT PELS COLLONS QUE VOLEN FIRMAR ELS TALONS

L'altre motiu és que CPU volia controlar la concessió de subvencions, el pagament de factures i que un regidor de l'oposició també posàs la seva firma als talons com a mesura de control. Amb les dues primeres coses sembla que no hi havia més que babaí, però acó on hi va haver un bon bruixat va ser amb la de la firma. El Ple, va aprovar,

amb els vots del PP, GIP i CPU que en Toni del Olmo (proposat per CPU) hi posàs la seva firma. Però vat ací que els dels PSOE diven que, segons els informes jurídics, això és totalment il·legal. Nosaltres no sabem si és ver o no, però si arriben a firmar tots, perquè hi càpiguen hauran de fer talons de dos pams.

BREGUES DE CANS I DE MOIXOS: D'ASSEGUTS CONEIXEM ELS COIXOS

I a partir d'ací, tothom a dir-se el nom del porc: que si vosaltres defensau els interessos de segons qui, si vosaltres afavoriu els que són dels vostres i una guarda de xafarders que cerca cobro d'aqueixa tempestat, perquè sempre n'hi ha pels qui baden.

UNA TRADICIO QUE NO S'ATURA: UNA ALTRA MOCIO DE CENSURA.

Els del PSOE deien que si l'oposició volia dur el maneig de la casa de la Vila, com el duen ara per ara, que posassen una moció de censura. I no devien fer comptes que els fessen cas: per tota la vila diven i conten a qui ho vulga sentir que presentaran una moció de censura a l'Ajuntament. Fins i tot n'hi ha que diven que la posaran coincidint amb la sortida d'aquesta xafardejada. Si ha estat ver ja ho sabrem en tornar. ▀

La Guarda de Xafarders

Miquel Costa i Llobera

en el 75è aniversari de la seva mort

VIDA

Miquel Costa i Llobera (Pollença 1854 -Palma 1922) és, juntament amb Joan Alcover, el poeta que fou considerat durant molt temps màxim exponent de la poesia catalana a Mallorca. Les generacions posteriors es formaren dins el mestratge d'ambdós escriptors i conformaren allò que s'ha anomenat l'Escola Mallorquina. De família benestant de terratinents pollencins - propietaris de Formentor, a més d'altres finques importants - cursa el batxillerat a l'Institut de

Palma, on rep la influència de Josep Lluís Pons i Gallarza. Comença la carrera de dret a Barcelona (1872 - 1875), però una profunda crisi religiosa li fa interrompre els estudis. Torna a Mallorca on porta el tipus de vida que correspon a la seva situació acomodada.

De vocació sacerdotal tardana, als 31 anys decideix anar a Roma per tal d'estudiar teologia a la Universitat Gregoriana. És ordenat de prevere el 1888, als 34 anys, i torna a

Mallorca el 1890. Guanya una canongia pontificia a la Seu de Mallorca el 1909 i és nomenat professor del Seminari Conciliar de Palma. Absorbit per les tasques pròpies del seu ministeri, dins els darrers anys decreix la seva dedicació a la literatura. Amb la mort del germà Martí (1918) i del pare (1919), s'accentua la seva esterilitat literària. Morí en el convent de les Tereses de Palma, d'un infart, mentre predicava el panegíric de santa Teresa.

OBRA

De gran precocitat literària, als 21 anys ja havia escrit la seva composició més aplaudida, *El pi de Formentor*. Passà per diverses vacil·lacions lingüístiques que motivaren l'alternància de la llengua catalana amb la castellana. Fou nomenat Mestre en Gai Saber a Sant Martí de Canigó el 1902. *El pi de Formentor* figura en el seu primer volum publicat, *Poesies* (1885), al qual seguí *De l'agre de la terra* (1897). Té també una incursió en el domini de la prosa amb *Tradicions i fantasies* (1903).

Amb *Horacianes* (1906), llibre que conté l'admirable oda *Als joves*, assoleix el punt màxim de la seva producció i fa una importantíssima aportació a la literatura catalana. El llibre, escandit en metres clàssics d'una rotunditat colpadora, mostra una clara voluntat de portar el món clàssic grec i llatí

a la poesia autòctona. Aquests versos es defineixen per una gran contenció i són la gran aportació mallorquina al moviment noucentista català.

El 1907 publicà una segona versió, ampliada, de *Poesies* i viatja per orient i Terra Santa. Fruit d'aquest viatge serà un nou llibre, *Visions de la Palestina* (1908), on malda per portar el versicle bíblic a la llengua catalana. La resta de la seva producció en català són obres pietoses i poemes de circumstàncies. També és important, però, la tasca teòrica continguda en la conferència de 1904 *La forma poètica*, pronunciada a l'Ateneu Barcelonès.

Josep M. Llompart ha aplicat a la poesia de Costa tres substantius que la defineixen: bellesa, elegància i reserva. Publicà també un volum de poesia castellana, *Líricas* i un llarg poema d'inspiració modernista, *La deixa del geni grec*.

Als joves (fragment)

L'art veritable és sa, gallard i noble,
tal com Apol·lo amb citara
i amb sageta potent. Té la bellesa,
la joventut de l'ànima,
la claredat, l'ardida força, l'hàbil
manera de flor harmonica,
i l'arc terrible del bon diet que mata
la serp del fang malenica.

Tal vos somriga l'ideal, oh joves,
unint el seny amb l'impetu,
i amb gran serenitat, que és la divisa
de la potència màxima.
Ah! Els forts vénen de forts. Aïçau l'emblema
de l'avior lleítima,
que cada poble sols ateny son astre
seguint per la seva òrbita.

Siau qui sou; mes no atiant velis odís
de raça, ni amb enfatiques
declamacions lloant tot lo que és vostre,
fins les mateixes úlceres...

Siau qui sou; mes no us tanqueu, ombrívols,
dins una llar històrica
sens horitzons. Volau sobre les terres
enfora, amunt, com l'àguila!
Ella ama el niu de les materns roques,
però amb gran vol arranca-s'hi
i, travessant mil horitzons, domina
espais de llum esplèndida.
Per planes, mars, abismes i muntanyes,
amb vista potentíssima,
tantost afina destil·lada presa,
impeposos llança-s'hi
de la regió del llamp. Mes no trasmuda
d'essència l'au indòmita.
Ans bé, de tot lo que trespant aferra,
gustant-ne fibres intimes,
se n'assimila la potència, i torna
cap a son niu més àguila.

El pi de Formentor

Electus ut cedri.

Mon cor estima un arbre: més vell que l'olivera
mes poderós que el roure, més verd que el taronger,
conserva de ses fulles l'eterna primavera
i lluita amb les ventades que atupen la ribera,
com un gegant guerrier.

No guaita per ses fulles la flor enamorada;
no va la fontanella ses ombres a besar;
mes Déu ungi d'aromes sa testa consagrada
i li donà per trono l'esquerpa serralada,
per font la immensa mar.

Quan lluny, damunt les ones, renaix la llum divina,
no canta per ses branques l'aucell que encativam;
lo crit sublim escolta de l'àguila marina,
o del voltor que puja sent l'ala gegantina
remoure son fullam.

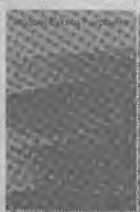
Del llim d'aquesta terra sa vida no sustenta;
revincia per les roques sa poderosa rel.
Té pluges i rosades, i vents, i llum ardenta,
i, com un vell profeta, rep vida i s'alimenta
de les amors del cel.

Arbre sublim! Del geni n'és ell la viva imatge;
domina les altures i aguaita l'infinit;
per ell la terra és dura, mes besa son ramatge
lo cel que l'enamora, i té el llamp i l'oratge
per glòria i per delit.

Oh sí; que quan a floure bramulen les ventades
i sembla entre l'escuma que tombi lo penyal,
llavors ell niu i canta més fort que les onades,
i triomfador espolsa damunt les nuvolades
sa cabellera real.

Arbre, mon cor t'enveja. Sobre la terra imputa;
com a penyora santa, duré jo el teu record.
Lluitar constant i vencer, regnar sobre l'altura
i alimentar-se i viure de cel i de llum pura...
oh vidal noble sortí!

Amunt, ànima forta! Traspassa la boirada
i arreple dins l'altura com l'arbre dels penyals.
Veuràs caure a tes plantes la mar del món irada,
i tes cançons valentes niran per la ventada
com l'au dels temporals.

**Consell
de Mallorca**
Cultura i Patrimoni Històric

Antoni del Olmo

(PP) Cap de l'Oposició a l'Ajuntament de Santa Margalida

UN canvi d'actitud política per part del partit Can Picafort Unit, que fins fa poc formava part de la majoria de govern municipal a l'ajuntament margalidà, renunciant a les seves tasques de govern ha propiciat una nova situació en el nostre consistori que volem comentar amb el cap del partit més votat a l'oposició.

-Voldríem conèixer la teva opinió sobre la nova situació en que es troba l'ajuntament, després de la renúncia a formar part de l'equip de govern per part del CPU.

-La meva impressió és que en aquests moments el que hi ha és una nova majoria., l'equip de govern ha quedat reduït a sis membres, millor dit a quatre, després del que vaig poder veure al ple del dia 9 d'octubre no m'atreviria a dir que són sis, diria que són quatre amb l'ambigüïtat d'UM que els donaran suport o no segons convengui, i va quedar clar que l'oposició, actualment la formen set membres de la corporació municipal. Això significa que s'obliga a l'equip de govern a actuar d'una manera diferent a com ha actuat fins ara que es duïen el temes al ple i s'aproven pel sistema "rodillo", on la nostra actuació era frustrant fins al punt que no tenies ganes de discutir perquè era com fer retxes dins l'aigua. Nosaltres, fins aquí hem mantingut dues converses, no diria que formals, amb el CPU, a petició d'ells, en el sentit de fer una oposició més o manco conjunta per mirar que sigui

efectiva, perquè si formam una oposició que cadescú tiri pels seu vent estarem com abans, el que volem és que els temes siguin consensuats. No es tracta de fer la vida impossible a ningú sinó de procurar que els temes que ens sembli oportú, poder-los treure endavant i si hi ha coses amb les qual no hi estiguem d'acord poder-les aturar. El ple del dia 9 jo l'interpret en el sentit de donar a entendre a l'equip de govern que la situació ha canviat.

-Si parlam del ple del dia 9, pels que ho veiem des de defora, va donar la impressió que la

— ...La nostra situació era frustrant fins al punt que no tenies ganes de discutir perquè era com fer retxes dins l'aigua...

bandera que hauria de portar el PP, com a partit majoritari dins l'oposició, la posàreu en mans de Can Picafort Unit.

-He de reconèixer que és així, nosaltres, conscientment, deixàrem que la iniciativa del ple la portàs CPU, per dos motius: jo havia tengut una reunió amb els membres del meu comitè i els havia explicat, més o manco, com estava la situació i que el ple de dijous era fonamental, perquè jo sabia que Can Picafort Unit tenia ganes de rompre però no n'estava segur, pensava si sols seria una demostració de força, i

vaig dir al comitè que esperaràrem a veure que passava en el ple del dijous, a veure si els de CPU anaven o no de veres i que el paper l'havien d'assumir ells. Després, el mateix dijous dematí em cridaren i em digueren que presentarien les mocions que varen presentar, la meva designació per a la firma dels talons no la'm comunicaren, i em demanaren si els donariem suport a les mocions i que, després del que havia passat, ells volien servir el protagonisme; la veritat és que vengueren a les meves ja que això era el que jo volia com una prova de la seva definició. Aquesta és l'explicació, però ara et diré que això va esser en aquell ple, a partir d'ara pensam agafar la iniciativa que ens pertoca.

-Aquesta és una pregunta que et volia fer, a partir d'ara quin serà la vostra actitud, quin paper pensau jugar?

-He parlat amb el meu comitè després del ple de dijous i més tard amb el president de Can Picafort Unit i estam d'acord en consensuar actuacions concretes i he dit als del comitè del PP que estudiïn propostes i a partir d'ara: feina, feina i feina. No és que volguem fer una oposició de tirar-ho tot per terra, el que volem és poder fer propostes i que es tenguin en compte.

-Això vol dir que no tendríeu inconvenient en consensuar segons quin temes amb els que fins ara tenien la majoria, o estau decididament a l'oposició?

-Supòs que et referixes al PSOE, bè, jo esperava que, a hores d'ara ja ens haurien parlat de qualque cosa, he de dir que la postura prepotent del PSOE no l'entenc i vull dir prepo tents amb nosaltres, perquè amb Can Picafort Unit sembla com si li tenguessin por que estassin atemoritzats, jo he vist declaracions a la premsa en contra de qualque regidor o regidora del PSOE i no han ni contestat, si això ho haguéssim dit nosaltres ens haguessin dit de tot i molt. En el ple de dijous tot eren bones paraules cap al portaveu de Can Picafort, en canvi amb nosaltres, des del començament de la legislatura, han estat més bel·licosos que no nosaltres amb ells i sembla que ara la actitud és la mateixa. Si jo em trobàs en la seva situació al manco hauria intentat unenteniment. Si ens porten un tema que nosaltres consideram que és beneficiós pel poble li donarem suport, però ja dic que no ens han dit res, al membre del GIP, en Salas, sem-

— ...no vull dir que no n'hi hagi. Avui et puc dir que no hi haurà moció, d'aquí en davant ja ho veurem... —

bla que han anat a cercar-lo, per veure si en podrien fer set.

-I pel que fa a una moció de censura?

-En aquests moments, i ho dic ben sincerament, ni tan sols s'ha plantejat, no vull dir que no ens hagi passat pel cap, però una cosa és pensar-ho i l'altra assegurar's a una taula i plantejar-ho. De moment, les converses que hem

tengut amb CPU i GIP, són en el sentit de mirar de mantenir una posició conjunta, després a la pràctica ja es veurà el que passa, el que volem és fer una oposició d'acord amb el que ens permet el fet de tenir una majoria dins l'ajuntament. Amb això no vull dir que no hi hagi una moció de censura, perquè en els dos anys que duc dins la política margalidana he vist que aquí qualsevol cosa és possible. Avui et puc dir que no s'ha plantejat la moció, d'aquí en davant ja ho veurem. (hem de dir que l'entrevista es va fer el dia 16 d'octubre).

-Ens podries adelantar alguna de les propostes que pensau fer emparats amb aquesta majoria?

-De moment no vull anticipar res, a la reunió que mantinguerem els membres del comitè plantejarem que cadascú fes les seves propostes i en una propera reunió ja delimitarem l'estratègia. Ara, amb sinceritat et diré que no és que l'actual equip no hagi fet coses, n'ha fetes i algunes ben fetes, en el tema de l'assistència social mai no s'havia fet tant, els temps han ajudat però he de reconèixer que l'esforç que s'ha fet ha estat molt gros. En cultura també s'ha progressat, ara el que no m'agrada de cap manera són les maneres que empra la regidora de Cultura, el seu tarannà no em va bé ni pens que m'hi pugui anar, en certa ocasió vaig dir que s'apoderava de les idees dels altres i aquesta és la veritat. El tema que ha provocat la discòrdia amb Can Picafort Unit pot ésser un exemple del que vull dir, jo nu dic que la cooperativa que s'ha de fer càrrec de l'escola d'adults no sigui una bona cosa, el que no es pot fer és dir-li a una persona

— ...no és que l'actual equip no ha gi fet coses, n'ha fetes i de ben fetes...en cultura també s'ha progressat, lo que no m'agrada son les maneres de la regidora de Cultura... —

que s'ha ocupat en un tema durant 11 anys que si vol fer escola que en faci i si no li va bé a defora, pens que hi ha altres maneres de fer les coses. La regidora de cultura té un interès en controlar-ho tot, hi ha gent que no s'ha pogut apuntar per usar instal·lacions esportives perquè no ha pogut parlar amb ella i

Tempesta Política

ningú més de l'ajuntament no en sap res. Una altra cosa, quan el PSOE estava a l'oposició sempre es queixaven de la manca d'informació, jo he de dir que, per exemple de les festes, mai no m'han cridat per comunicar-me res ni si havia de venir en Raimon o altres coses, sempre m'he enterat pels diaris o pels programes, mai no m'han demanat ni una opinió i en una de les àrees on passen més aquestes coses és a l'àrea de cultura. Jo pens que la cultura del poble no ha de ser patrimoni de l'ajuntament ni ha d'estar exclusivament sota el seu control.

-Ara voldríem saber la teva opinió sobre un tema que se'n ha parlat i és el del fems, que hi tens que dir?

-Jo això ho tenc claríssim: l'amo de l'abocador té una llicència per fer una planta de reciclatge, jo he vist una llicència per fer una planta de reciclatge i compostatge i informes de tècnics que diuen que això no és dolent, el que sí és dolent per a mi en tenir l'abocador que tenim. Pens que s'ha de resoldre el tema entre el CIM i el concessionari, que res no hi té que veure l'ajuntament. El que ha de fer el CIM és resoldre el tema i no passar el mort a l'ajuntament. Si s'ha de fer una planta de reciclatge que es faci però l'abocador s'hauria de tancar. Si jo

fos el batle faria el que fa en Miquel Cifre, rentar-se'n les mans i que resolgui qui ha de resoldre. La nostra postura no és la de mantenir l'abocador, tot al contrari i Can Picafort Unit pensa el mateix.

-Un altre tema que va sortir al ple i que potser sigui anecdòtic: la tala dels pins de l'escalonada de l'església?

...En el tema de l'abocador, si jo fos batle faria lo que fa en Miquel Cifre, rentar-se'n les mans i que resolgui qui ha de resoldre...

-Si a mi i al poble, durant una missa, em diu el Rector, que en teoria no toca dir mentides, que els tècnics pensen que els pins són una de les causes del deteriorament de l'estructura de l'església, pens que s'han de tallar, a mi particularment no m'agrada que es tallin pins però si era necessari entenc que s'havia de fer. Alguns comentaris he sentit però poc significatius, altra cosa és que qualcú s'hagi sentit afectat per aquest tema per ser-ne el responsable però pens que no té la importància que se li vol donar, molts d'al-

tres pins s'han tallat al nostre municipi i ningú no ha piulat. Només hi ha hagut un grup polític que sembla que s'ha pronunciat en aquest tema i no és precisament el dels ecologistes del poble.

-Vols dir alguna cosa més?

-Només reiterar el que he dit abans, no sé si és prepotència o que ens tenen entreveçats però sembla que després del que va passar a les darreres eleccions el PSOE no vol saber res del nostre grup, potser sigui que estan prou satisfets amb el suport d'UM o que esperen compondre el tema de Can Picafort Unit, cosa que em sembla difícil. He dit altres vegades i ara ho repetesc que el que no faré mai és anar en contra del poble, qualsevol proposta que pensi que es bona pel poble la recolzaré vengui d'on vengui. Ara mateix sembla que s'ha d'aprovar una partida extra per al tema del subministrament de l'aigua a Can Picafort i Son Serra i ja es duen gastats en aquest assumpte quasi 500 milions de pessetes, a on anam a para? i llavors ens acusen d'afavorir empreses privades. Repetesc, les coses que siguin benefici pel poble les donarem suport, les que no, mirarem de tirar-les per terra. ▀

Rafel Bordoy

Restaurant
ARCO IRIS

Regina i Pep Toni

MENJAR TÍPIC MALLORQUÍ

SOPARS DE GERMANOR

ARROS BRUT, PORCELLA,

CARAGOLS, CONILL TORRAT,...

Ctra. Muro-Ca'n Picafort, Km. 8'100

Tel. 53 70 27

• FUSTERIA
• TRADICIONAL
• MECÀNICA
• MOBILIARI DE
CUINA I BANY
• PROJECTES

C/. Lluna, 23

Tel. 52 35 82

07450 Sta. Margalida

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

Centre Coordinador

ACTUALMENT, el municipi de Santa Margalida compta amb dues biblioteques públiques: la de Santa Margalida "Joan Mascaró i Fornés", creada el dia 29 de març de 1983 i la de Can Picafort, creada l'any 1987.

La biblioteca és un servei públic i gratuït, amb els objectius de conservar i divulgar el fons bibliogràfic i audiovisual, oferir informació als usuaris, potenciar el gust per la lectura i contribuir a la dinamització de la cultura de tota la població. La biblioteca de Santa Margalida disposa d'un fons que s'acosta als 7.500 documents i la de Can Picafort 4.500, entre llibres, publicacions periòdiques, material gràfic i audiovisual.

Els llibres a les biblioteques es troben ordenats seguint el sistema anomenat "Classificació Decimal Universal" (C.D.U.)

També hi ha una secció pels infants amb llibres d'imaginació i de coneixements especialment pensats per a ells.

Serveis i activitats oferits per les biblioteques:

***Servei de consulta i lectura en sala:** dins les biblioteques es disposa d'un espai per a la lectura i la consulta de tots els llibres que hi ha, especialment les obres del fons general que estan excloses del préstec.

***Servei d'informació bibliogràfica:** mit-

jançant el catàleg i la consulta directe als bibliotecaris.

***Serveis de préstec a domicili:** permet endur-se'n els documents a ca seva, un màxim de tres cada vegada, per un termini de dues setmanes prorrogables sempre que les obres no hagin estat sol·licitades per un altre usuari. Per gaudir d'aquest servei sols s'ha d'omplir una fitxa d'inscripció amb les dades personals, aportar una fotocòpia i comprometre's a tornar els documents en bon estat en el termini indicat.

***Servei de publicacions periòdiques:** per a la lectura de revistes i diaris.

***Secció local:** recull la documentació que fa referència al nostre municipi.

***Secció de dinamització cultural:** amb guies de lectures i visites didàctiques pels interessats en conèixer el funcionament d'una biblioteca, préstec col·lectiu i tota una sèrie d'activitats per amenitzar la vida de la biblioteca.

HORARI:

Matins: Dimarts, dijous i divendres de les 9 a les 13 hores.

Horabaixes: de dilluns a divendres de les 16'30 a les 19'30 hores.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Miquel Cifre

(PSOE) Actual Batle de Santa Margalida

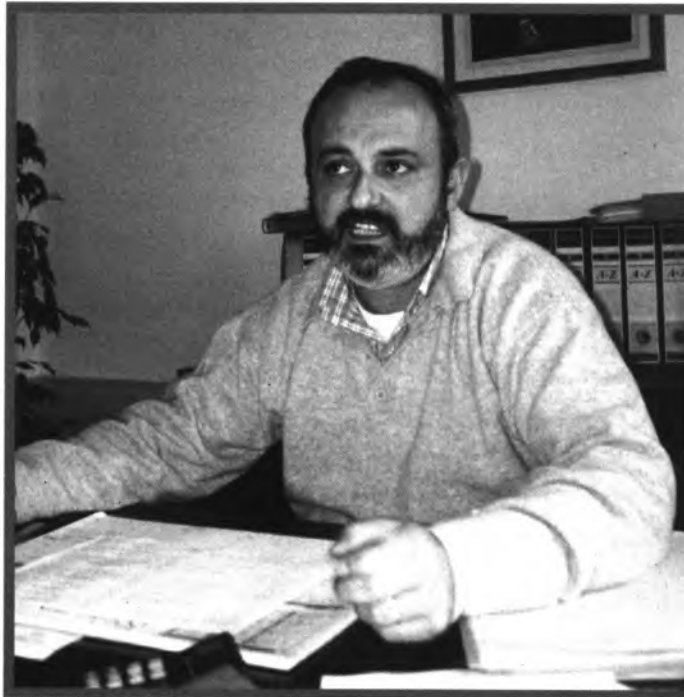
SOBRE la nova situació política generada per la renúncia als seus càrrecs de govern municipal per part del grup Can Picafort Unit, volem conèixer l'opinió del batle de Santa Margalida que s'ha quedat en minoria.

-Quina valoració fas de la nova situació política després de la renúncia de CPU als seus càrrecs?

-La valoració és que no m'ha vengut de nou, ja ho vaig dir en els extrems de les festes que s'apro-
pava un curs polític difícil, valoració? que és una llàstima que la feina que començarem 8 regidors i que donava estabilitat i governabilitat a l'ajuntament d'una manera clara: s'havia aprovat els pressuposts i alguns dels grans temes de l'ajuntament i ara tot això s'ha trencat. Respect la decisió de CPU, així com vaig respectar quan ens donaren els seus vots, però no compartesc els motius que han donat per rompre, ells han al·legat que hi havia hagut ingerències en les seves àrees de gestió, en alguns casos. jo pens que en política el que no es pot fer és imputar una manca de transparència sense donar exemples concrets i clars, això és que hi ha una manca d'arguments; el que s'hauria d'haver dit és: el PSOE ha fet tal i tal cosa i donar motius puntuals. Acceptam la desició de CPU per raons

— ...no s'ha de parlar d'una noves majories, en tot cas d'una oposició que vol boicotejar la gestió d'un grup de govern ... —

democràtiques. S'obri doncs una etapa en la que alguns diuen que hem de consensuar els temes, jo crec que casi el 100% de temes que van a un ple no són motiu de

consens sinó de raciocini per part de cada partit, del que du el PSOE al plens no fa falta consensuar res, crec que tot han estat propostes adequades i bones per l'ajuntament. Quan es volen amagar coses si que hi cap el consens, però la nostra positura ha

estat sempre oberta i hem duit als plens els punts que pensàvem que hi haviem de dur, sense necessitat de consens.

-Quina positura prendrà el grup del PSOE davant aquest fet?

-El grup del PSOE obta per una continuïtat, som l'equip de govern, tenim la batlia i un grup que és UM que vol continuar a l'equip de govern i com que tenim la mateixa il·lusió i passió per continuar gestionant l'ajuntament, en les distintes àrees, i com que no s'ha conformat una nova majoria que ofereixi un programa de govern, continuam amb la responsabilitat que varem assumir dia 17 de juny de fa dos anys; quan es demostrí que hi ha una majoria seriosa, és a dir una majoria clara de 7 regidors, no per obstaculitzar una gestió; perquè fins ara les mocions d'urgència de CPU són absolutament il·legals. Fins que no es presentin mocions constructives o que es posi en marxa el mecanisme que preveu la llei electoral de la mo-

ció de censura, no s'ha de parlar de noves majories, en tot cas d'una oposició que vol boicotejar la gestió d'un grup de govern, encapçalat pel grup socialista des de fa dos anys. Això és l'única cosa que hi ha avui.

-Ens va donar la impressió en el ple de dijous passat, que CPU va agafar la bandera i que els altres, PP i GIP li feien el joc i que sembla haver-hi qualque tipus d'acord per fer una oposició conjunta.

-El que es va demostrar en el ple és que hi havia uns acords previs entre el PP, CPU i el satel·lit del PP que és el grup d'en Salas, això està clar, però jo crec que d'oposició constructiva res de res. Can Picafort Unit va presentar una moció d'urgència que era que la signatura dels talons de l'ajuntament la fes el portaveu del PP però, i això no ho varen dir, la moció deia que s'havien de firmar els divendres de cada quinze dies, en el despatx d'intervenció, de la una a les tres. La primera cosa que això és incongruent, il·legal i un desbarat; tots els informes del Consell Insular i dels assessors jurídics diuen clarament que això és una competència del batle. Però el ridícul no el va fer sols el qui presentà la moció sinó qui li va donar suport i digué que volia firmar. Crec que al PP se li va veure el llautó i que no saben com funciona un ajuntament. Si realment l'alternativa que té el nostre municipi i el proper equip de govern, ja sigui en aquesta o una altra legislatura, han de ser aquestes persones que avui representen el PP, és preocupant; i dic les persones que avui representen el PP. Jo tenc molt de respecte pels votants del Partit Popular i a vegades sembla que generalitzam però jo em referesc als qui avui representen el PP a l'ajuntament. Dins el PP hi tenc bons amics, sé que hi ha gent que reflexiona i veu les coses però la seva veu no és escoltada dins el comitè.

-Voldria demanar si estau segurs del suport d'Unió Mallorquina? ja que la seva actuació en el ple del dijous sembla que va ser nedar i guardar la roba i les seves abstencions no semblaven una adhesió decidida als seus socis de govern municipal.

-Amb la seva abstenció no, recolzaren decididament el grup socialista, però puc dir que els assumptes que es plantejaren no eren de gestió municipal propiament dita, no afectaven al poble

...UM es va desmarcar però no entrar en aquesta lluita. Però, mentro no es demostrí lo contrari estan amb nosaltres...

directament, ni a les inversions ni a la vida diària, era sols l'intent per part de CPU i PP de demostrar que hi havia una nova majoria des de l'oposició, així que crec que UM es va desmarcar per no entrar en aquesta lluita. Però, mentre no es demostrí el contrari estan amb nosaltres i treballant en una sèrie de projectes que aniran al proper ple, el temps dirà si estan o no estan amb nosaltres, de moment no tencim cap prova de que estiguin jugant, si la tengués els demanaria la dimisió.

-Pensau idò seguir la mateixa línia?

-Ja ho he dit abans, i ho feim perquè pensam que des del 95 fins aquí hem fet una sèrie de coses a l'ajuntament, no les suficients, però pens que anam per bon camí i, repetesc, perquè tencim il·lusió i passió per conti-

nuar fent feina a l'ajuntament.

-Voldries dir qualque cosa que no hagi preguntat o qualque manifestació que vulguis fer?

-Sí que voldria parlar de dues coses concretes: una és la campanya que s'ha montat, ja des d'abans de les eleccions, sobre la persona de Catalina Marimón, jo he de sortir en defensa de la feina que ha fet la regidora de Cultura, des de l'any 95. El que no se li pot negar és el seu esperit de compromís, de crear coses, d'estar amb la gent i no des d'un despatx, per exemple, l'any 95 no hi havia escola d'adults a la Vila i ara funciona molt bé i amb una gran demanda i això és una de les feines que ha fet la regidora de Cultura. I vull afegir una cosa pels lectors de la revista de Santa Margalida i és una cosa que va dir Mascaró Fornés: "El saber escriure i llegir no és signe de més cultura ni de més educació".

I una segona cosa: crec que quan s'està en política s'han de tenir arguments de caire polític, el Partit Popular ha intentat, per manca d'arguments, desviar l'atenció cap a assumptes personals, això ho consider una postura miserable, jo com que tenc un altre estil i una altra educació, crec que el vertader debat ha de ser sobre propostes al poble. Per part del PP s'han contat mentides sobre la meua persona i s'han dit per servir i agradar a qualcú, això és el que es fa quan s'afiquen en la vida privada del batle o dels regidors del PSOE. La vida particular és apart, el debat polític és un altra. ▀

Rafel Bordoy

(N. DE R.: AMB DUES ENTREVISTES ES VAREN REALITZAR ABANS DEL 22 D'OCTUBRE)

ASSESSORIA EMPRESARIAL i DE GESTIÓ OLIVER, S.L.

Plaça de la Vila, 36 - 07450 SANTA MARGALIDA
Tel. 52 34 08 - 52 38 04 - Fax 52 38 04

**ASSESSORIA FISCAL - COMPTABLE - SERVEIS INTEGRALS A EMPRESES
DECLARACIONS DE RENDA, PATRIMONI I SOCIETATS - COMPTABILITATS
ASSEGURANCES - GESTIONS I TRAMITACIONS EN GENERAL**

SYP

MÉS A PROP DE CA VOSTRA!!

Al Carrer Jon Monjo March de Santa Margalida

“Son Real, així per molts d'anys”

AMB aquest títol, el nº 20 d'aquest estiu, de la revista “L'ecologista, que edita el Grup d'Ornitologia Balear (GOB), publica una fotografia de la immensitat natural de l'àrea del nostre terme, declarada, l'any 1991, per la Llei d'Espais Naturals (LEN), Àrea Natural d'Especial Interès Ecològic. Just al costat de la fotografia es poden llegir aquestes reixides paraules: “L'any 1992, el Partit Popular impulsà una modificació de la Llei d'Espais Naturals per desprotegir aquest espai i permetre la seva urbanització. Gràcies a la campanya del GOB, aquella modificació no prosperà.

Ajuda'ns a continuar amb la nostra tasca.”

Paraules potser agosarades, però que havent-les llegit i considerant-me un vilero sensible amb el medi ambient em causaren un sentiment d'implicació.

Seria de tot punt equivocat pensar que no correspon a tots i cadascun dels vileros la tasca de protegir el nostre patrimoni natural. Em sembla de persones incultes i poc formades aquelles que entenen o no volen entendre la importància del medi natural per donar existència a la vida humana i molts d'altres éssers vius que, com nosaltres, realitzen les mateixes funcions vitals.

Però el predomini de l'espècie humana sobre les demés

espècies ha provocat una variació important de l'equilibri biològic sobre la pràctica totalitat de la Terra. Davant aquesta passivitat per part de la societat s'ha anat liquidant el patrimoni natural de les futures generacions.

Indústries que contaminen les aigües i l'atmosfera, l'ús irracional dels recursos, la distribució absurda de la població humana en ciutats de milions d'habitants, mentre que més de la meitat de la Terra està deshabitada, l'explotació desordenada del camp i de la mar...

I causes més properes, com la contaminació del torrent de Son Bauló i el Corral Serra per l'abocament de les cendres del Murterar i, potser prest, les de la incineradora de Son Reus, la desmesurada construcció d'hotels arran de la platja de Can Picafort, l'augment progressiu dels immigrants peninsulars i alemanys...

Però l'impacte ecològic no és fruit d'un simple augment de la població, sinó més bé el resultat d'una greu manca d'organització i previsió. Generalment, i ho hem pogut veure darrerament, els governants i polítics romanen aclucats davant grans quantitats de doblers i llavos ja no preveuen ni organitzen, tan sols destrueixen.

Els únics que intenten aturar tot això és aquesta gent que de-

sinteressadament, sense cobrar, sense profit material, vol lluitar per la tasca de la defensa de la naturalesa. I som els vileros que

hem de lluitar per mantenir “Son Real, així per molts d'anys”.

PS Siguem conscients que no basta posar prohibicions als cavalls, als “tot terreny” i a les motocicletes, hi ha molta més feina que fer.■

Martí Torres Massanet

Nota: Com a complement de l'article d'en Martí reproduïm un escrit aparegut al fulletó d'ARCA:

“Illa dels Porros. Parc Arqueològic?. Sembla que ja hi ha dos enclaus arqueològics que volen ser explotats com a parcs temàtics. Això afirmen tant l'Ajuntament de Santa Margalida com el d'Alcúdia. després de segles d'abandonament, d'aturades i corregudes seria bo que poguéssim creure, i sobretot, arribàssim a veure les runes netes i recuperades per poder ser visitades”.

“Majorca zu verkaufen”

(**TRADUÏT** de l'alemany de la guia “Majorca zu verkaufen” - Mallorca per vendre-)

ITINERARI I: Del poblat de Santa Margalida cap a la foresta de Son Fullós.

Concentració: Plaça de la Vila a una hora determinada (Un estrany costum indígena aconsella arribar mitja hora tard).

Primer de tot, vos heu de proveir d'un guia indígena -els mallorquins no senyalitzen absolutament res- i li demanau que segueix aquest itinerari, que vos permetrà conèixer realment la Mallorca profunda, més enllà dels tòpics i que pogueu gaudir del gust del perill (quasi no hi ha res asfaltat!). Ja sabem que aquest llenguatge, dialecte del català parlat a Mallorca, és molt estrany i malsonant, però és convenient que els ho doneu a llegir, perquè, incomprendiblement, la gran majoria d'indígenes no saben parlar ni una paraula d'alemany, tret, estranyament, de dir “patata” [“kartofen” a l'original].

(Si pel camí vos encontrau indígenes, sovint amb capell, qualcant damunt motocicletes d'apariència prehistòrica, no vos assusteu; generalment no mossegueu).

Itinerari.....

“Partiu de l'olivera des Cardezar cap a ca ses Camises, voltau a l'esquerra i passau per davant can Salvador des Forn i per

davant ca madò Agustina. Li tirau cap avall, passau can Tusí i anau, dret dret, fins a ses portasses des carros. Muntau la costa fins a tenir molins a cada banda (el de l'esquerra, que possa camino molino ja és d'un compatriota nostre i el de la dreta du camí de ser-ho ben aviat) i voltau cap a l'esquerra, llavors cap a la dreta fins a pegar a les Cases Noves. Arribats a aquest punt li tornau a pegar dret, passau s'Estanyol fins al cap d'avall i llavors heu de girar forçat a l'esquerra de manera que tengueu Son Terrola a l'esquerra i la carrerassa de Can Brijo a la dreta, però voltros, ni cas, dret dret dret fora fugir de l'asfalt fins que la carrerassa volti i vegeu el camí que va a el Camp d'en Serra. Però res, voltros girau cap a la dreta i menjau asfalt de manera que a passau davant sa rota des Comte, aquella de ca es Macos de sa taula de pedra; però voltros dret dret fins arribar al crever de sa Talaia. Ara, podrieu tirar dret, que ja hi estareu com a avesats, però no, germanets i germanetes, ara heu de girar cap a l'esquerra, menjar més asfalt i tirar la carrerassa cap avall i deixar carrerasses a dreta i esquerra fins que arribau al Crever.

AVÍS: si pel camí sentiu que qualche vilero diu una cosa semblant com a “què putes fan aqueixa guarda d'estrúmbols capquadrats fent voltes amb so cotxo dins es prebessers” o “jo he de fer es tro: aqueixa faristea d'estrangers ja m'han tornat a

deixar ses barreres obertes i sa truja i'es porcells ja són a viure sa seva vida carrerassa cap avall”, més val que vos n'aneu més aviat que de pressa, perquè vos heu errat de camí.

Ara, si coneixeu mínimament la geografia sonfullosera, sabreu que podeu tirar dret, com ja és el costum, i anar a pegar al camí de les cases de Son Fullós. Si ho feis, tendreu l'oportunitat d'admirar la gran vista de l'ametlerar vora les cases i, segons els autòctons, podreu participar d'una rifa que en diven: “d'ameam quant de temps està l'amo de ses metles' a comparèixer amb l'escopeta carregada amb caratutxos de sal, sobretot si s'estrevé que allà devora hi haga

Itineraris esburbats per la Vila

els mens que hi pasturin". El premi és una típica "setmana de coventor d'anques". Els vileros són tan amables que diven que sempre mos deixaran guanyar perquè això és promoció turística.

A l'esquerra podeu girar cap a Son Lluent i tornar a la civilització o, finalment, voltar cap a la dreta, tirar cap amunt i endinsar-vos dins les profunditats de la selva de carrerasses, ametlers i figueres de Son Fullós, que anomenen el "Lekano Oeste Vilero", tot poblat de casetes que un temps habitaven els indígenes del clan sonfulloser de la gran tribu vilera i que ara va colonitzant el setè de cavalleria germànic, ocupant tanca per tanca i caseta per caseta dels sonfullosers. Aqueixes terres que un temps conraven aqueixa gent menuda, generalment morena i sempre caparruda, xerradora, curta de gènit, una mica pernetjadora i que eren molt afectats de suc i bauxa, de bara-

llar-se als plens de l'Ajuntament i de posar-hi mocions de censura; ara les frueixen, indubtablement, gent civilitzada.

Però vosaltres és segur que si heu arribat fins aquí, és perquè vos interessa conèixer pobles en vies d'extinció i deveu voler visitar alguns reductes que encara conserven els autòctons. Així és que, si vos enrecordeu d'allà on sou, tirau cap amunt i una vegada arribats al creuer girau cap a l'esquerra i preneu la carrerassa llarga de Son Fullós a sa Teulada. Per aquí hi habiten els petits clans dels Cocous, els Focs, els Petrerros, els Merons dels Molí, els Pastores, els Hereus i els Ramis, que mantenen tots ells els costums i les festes indígenes; aquests són especialment amables i es deixen fotografiar, però no els agrada gens que els tirin cocavets: tanmateix, els fareu contents si els donau propines en marcs o en billets verds. Si d'us sort, podreu gaudir d'una festa indígena i comprovar

els seus estranys costums. Perquè no vos vengia de nou, vos diré que sempre arriben una hora tard i llavors n'estan mitja més discutint qui en té la culpa. Llavors es passen tot el vespre cantant i rient, bevent vi -mirau si estan poc civilitzats que quasi no beven cervesa- i un suc de color verd que fan ells mateixos i que els pegui xerrera, com si ja no en tenguessen a bastament. Si s'escau potser escoltareu unes cançons que ells anomenen gloses.

Mirau si són purs els indígenes que amb quatre baratures estan contents i feliços, i aquests de Mallorca no en són cap excepció: ens varen vendre per dos duros -no eren ni euros- quasi tota la seva illa, per comprar cotxes, joies, alques i viure bé quatre o cinc anys. I ara ja els veis, tancat dins la reserva.■

German el germànic

BANCA MARCH

Passeig des Pouàs, 1 - 07450 SANTA MARGALIDA

Dra. Magdalena Bennasar Mojer
TOCOLOGIA · GINECOLOGIA

CLINICA PLANAS, S.A.
C/ Menorca, 3
Tels. 73 03 45/46 - 73 88 43/44
07011 PALMA DE MALLORCA

C/ Fadrins, 28 - 1.º
Tel. 86 20 92
07420 SA POBLA

VIDRES
CA'N PICAFORT

BISELATS **MIRALLS**
ENVARILADES **GRAVATS**
EMPLOMADES **TALLATS**
CRISTALL CAMARA **CRISTALL SEURETAT**

Tel. 85 25 39

Ctra. Artà-Alcúdia, 6 - Ca'n Picafort

un grupo de profesionales a su servicio

VIAJES **acromar** TOURS S.A.

BAL.-082

**RESERVAS AUTOMATICAS
CONFIRMACION INMEDIATA**

Paseo Colón, 112 - B

Tels. 85 00 26 - 85 00 65 - Fax: 85 10 69
07458 - CA'N PICAFORT - (MALLORCA)

RESERVA DE:

BILLETES DE BARCO
PASAJES DE AVION
HOTELES
APARTAMENTOS
EXCURSIONES

VIAJES ORGANIZADOS
TARIFAS MINI
CRUCEROS
VUELOS CHARTER NACIONAL
CHARTER INTERNACIONAL

Descuentos a:
RESIDENTES
FAMILIA NUMEROSA
3ª EDAD
GRUPOS
MENORES

Agencia autorizada para la venta de billetes:

 TRAVELPLAN

 IBEROFLY

 Condor

 **CLUB
Vacaciones**

 OOTOUR

 Lufthansa

 TURAVIA

TRANSMEDITERRANEA

MUNDICOLOR

 IBERIA

**SU
AGENCIA
DE
VIAJES**

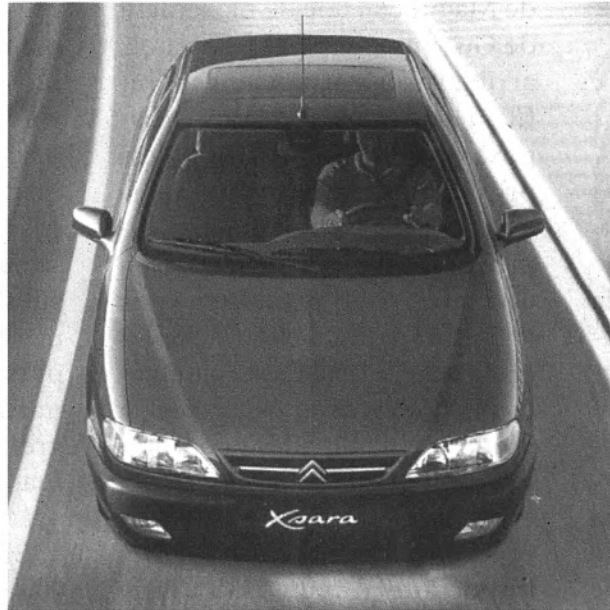

"la Caixa"

Plaça de la Vila • Santa Margalida

AUTOS RIERA-QUETGLAS, C.B.

Su concesionario CITROËN y SUZUKI

Tel. Sta Margalida: 52 38 01

Tel. Ca'n Picafort: 85 01 80

Bar

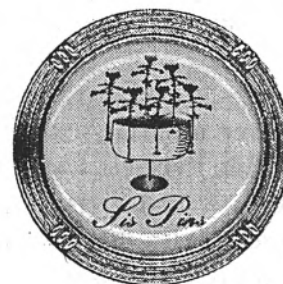
Can Maco

DES DE
1933

PÇA. S'ABEURADOR, 5 - TEL. 52 32 23
07450 SANTA MARGALIDA

Bar Restaurant
Sis Pins

El's desitja Bones Festes
Avda. Talaïot de Sa Nineta, 604 · Son Serra de Marina
Tel. 85 40 97

Òptica Santa Margalida

Passeig d'es Povàs, 25
Tel. 52 39 22
07450 SANTA MARGALIDA

Òptica Ca'n Picafort

Passeig Colón, 92
Tel. 85 15 36
07458 CA'N PICAFORT

EL sistema d'impressió per a la transmissió de missatges és antiquíssim, ja abans de generalitzar-se l'escriptura, en el IV mil·lenni abans de Crist, s'empraven els segells, els discs d'argila, l'estampació de teles... A la Xina, adelantada dins el món de les tècniques de reproducció de llibres, les impressions sobre paper aparèixen abans del segle IX i a Corea s'utilitzaren, fins i tot en el segle IX, tipus mòbils de fusta ceràmica i estany.

Però l'intent dels xinesos no va poder tenir el desenvolupament que assolí la tipografia de Gutenberg perquè no empraven, com aquest, lletres sinò ideogrames que representaven paraules, cosa que suposava un elevat nombre de signes.

Els historiadors de la impremta comencaren a parlar, ja en el segle XVII, de l'època de l'incunable, referint-se als primers anys de la seva existència, és a dir quan la impremta estava en els seus inicis. Després, es va donar el qualificatiu d'incunable als llibres que aparagueren en aquell període, que va coincidir amb el final del segle XV.

La impremta, en els seus inicis, es va desenvolupar a Ale-

La Impremta

manya, concretament a la ciutat de Magúncia, lloc de naixement de Gutenberg, però, poc a poc, arriba la seva expansió geogràfica i els primer país que disposà de tallers tipogràfics, després d'Alemanya, fou Itàlia, ja que allà havia sorgit el Renaixement i moltes persones sentien una admiració reverencial per la cultura antiga, el gust per les arts i pels llibres. Les organitzacions comercials es trobaven molt desenvolupades i comptaven amb una bona financiació i els seus canals de distribució i venda abastaven les ciutats més importants d'Itàlia i d'Europa en general, això va influir en la producció de l'incunable a Itàlia i ben aviat arribà també a França, on el primer lloc que disposà d'un taller impremta fou París, degut a la importància de la Sorbona, en aquell temps la universitat més important de tot Europa.

De la mateixa manera la impremta arribà als Països Baixos, Escandinàvia i a l'Europa Central. Cal dir que la impremta arriba a l'Espanya del segle XV, encara que la seva introducció no es coneix massa bé, el descobriment dels documents i la poca informació que es pot trobar als diferents arxius, dificulta moltíssim la tasca de l'estudi de l'inici del llibre a la Península Ibèrica i sobre els primers impressors, fonamentalment, la manca de "colofons" explícits en els primers llibres. El colofó més antic que es coneix està datat l'any 1475 i diu així: "Imprehemsarium de Johanes Gram-

maticus, 23 de febrer de 1475" imprès a València, provablement per Lambert Palmort.

El que sí és cert és que la impremta arribà amb un cert retràs, dins la dècada dels 70, cosa que és explicable degut a la situació perifèrica de la península i per la manca de grans universitats. Els primers impressors foren alemanys, cosa natural ja que constituïen el gremi internacional en la seva majoria.

El camí d'introducció fou Itàlia, segons es pot veure pels tipus romans emprats pels primers impressors, fet també comprensible per les intenses relacions entre les dues penínsules. No s'ha conservat cap llibre xilogràfic produït a la península Ibèrica, però hi ha notícies de l'existència de gravats en els primers anys del segle XV i es coneixen alguns a la segona meitat d'aquest segle. També hi ha la confecció de bules, gramàtiques, breus, baralles de cartes i gravats amb text, encara que sobre planxes metàl·liques.

Durant algun temps, semblava que l'honor de ser el primer llibre imprès a la península Ibèrica era la Gramàtica (Libellus prefficiendis orationibus) de Bartomeu Mates, impresa per Joham Gheslin a Barcelona l'any 1469, després sembla que va tenir aquest honor l'obra: "Obres o trobes en lahors de la Verge Maria", també de Lambert Palmort, que conté 45 poesies en honor de la Verge, enca-

ra que aquest no fou el primer llibre imprès, si que fou el primer de caràcter literari. Finalment fou el llibre: "Sinodal Aguilafvent" que es conserva a la catedral de Segòvia.

Ja apropant-nos al nostre patrimoni històric i bibliogràfic, la Corona d'Aragó disposava de moltes impremtes en el segle XV, entre elles les grans poblacions, seus episcopals; alguns pobles petits i fins i tot monestirs. Pel que fa a la Corona d'Aragó, existeix la sospita de l'existència de tallers a Barcelona, Saragossa i València, pel mateix temps que Juan Brix imprimia a Segòvia.

De totes maneres, la primera obra datada dins l'àmbit de la Corona d'Aragó, és la impresa a Barcelona (abans Barcino), l'any 1475 amb el títol de "Rudimenta Gramatices" de Nicolás Prottus. es coneixen molts de llibres que degueren esser

portada del Llibre de les dones, de Francesc Eiximenis.

publicats per aquella època, entre els que cal destacar: "Regiment dels prínceps", "Ètica política y econòmica" d'Aristòtil, etc.

Un dels impressors més prolífics fou Pere Posa, de Barcelona, amb obres tan importants com "Història de Alexandre" i "L'arbre de la ciència" de Ramon Llull.

Un altre impressor destacat fou Pere Miquel que va començar com a llibreter, però va

tenir relacions comercials amb Johann Gherlinc i arribà a imprimir el "Tirant lo blanch", del valencià Joanot Martorell, una de les obres més destacades de la literatura catalana. També va imprimir "el llibre dels àngels i el llibre de les dones" de Francesc Eiximenis, entre d'altres.

Dins l'àmbit de la nostra Illa, part de la Corona d'Aragó, es troben tallers en el segle XV, a la Ciutat de Mallorca i fou així com la impremta arribà a la nostra Illa i, a poc a poc, es va anar desenvolupant fins arribar als nostres dies. ▀

Irene Mas i Roig

Bibliografia:

- 1.- Hipólito Escolar: "Historia del libro". Fundación Germán Sánchez Riuperez.
- 2.- "Historia de la imprenta hispana", Madrid 1982
- 3.- Méndez, Francisco: "Tipografía española o historia de la introducción, propagación y progresos del arte de la imprenta en España" 2ª ed. corr. i adic por Dionisio Hidalgo; Madrid, 1861.
- 4.- Sáinz de Robles, Federico Carlos: "La imprenta y el libro en la España del s. XV, Madrid, 1976.

Miquel Estelrich Vanrell
Francisca Carreras Fiol

PROFESSORS DE BALL DE SALÓ
DE SANTA MARGALIDA

Tels.: 52 32 48 / 85 14 93 / 52 34 27

**Muebles
Payeras**

*El seu establiment "expert" a Santa Margalida
Tot un expert en mobles i electrodomèstics*

MOBLES TOTS ELS ESTILS
MOBLES A MIDA
MOBLES CUINA
CORTINATGES - TAPISSERIA
CATIFES - IL·LUMINACIÓ

Plaça de la Vila, 15
Telèfon 52 30 79 - Fax. 52 30 34
SANTA MARGALIDA (Mallorca)

Via Suissa, 60 (front de la benzinera)
Telèfon 85 10 97
CA'N PICAFORT (Mallorca)

SUPERMERCAT
CA'N PARRIC
COMESTIBLES • TESTS • MENJAR PER A ANIMALS

D'EN MARCH, 26 - 30
DE SES JOVADES, 28
TEL. 52 30 77 - FAX 52 36 74
SANTA MARGALIDA

Productes MARTI

**SAL - PEBRE
I LLEGUMS**

R E S T A U R A N T - B A R

**NOCES
COMUNIONS
MENU DIARI**

Ctra. Mañacor - Inca, Km. 9 - Tel 83 02 46 - PETRA - **LOCAL CLIMATITZAT**

Vestits d'home

(dies feiners)

QUAN la roba reservada als diumenges ja era esquinçada i envellida, començaven a dur-la qualche dia feiner i, a poc a poc, es feia ordinari de cada dia. Un jac, una brusa dels diumenges, quan tornava vella, la portaven d'hivern per tal d'anar més calents.

Tota la roba dels diumenges que passava a ser dels dies feiners, seguia desmillorant-se i tornant prima i, abans que no es foradàs, l'adobaven i cosien per reforçar-la, feina que per estar ben feta no era tant bo de

i a la costura les monges, les ensenyaven a sargir i a apedaçar, una cosa que ben cert que haurien de fer durant la seva vida.

En aquell temps els fumadors fumaven unes cigarretes que les deien "filet", d'un tabac bastant mal capolat que quan els fumaven deixaven caure qualche tros encès que sempre queia damunt la camisa, deixant un foradet de foc, cosa que feia enfadar molt les dones, perquè si tenien dos o tres fumadors a la casa no donaven

abast a sargir forats de foc.

En aquell temps ja hi havia calces i calcetins que no les solien dur cada dia, eren de fil de cotó i es rompien molt als talons, per tal d'allargar-los la durada també els sargien ajudant-se d'un ou de fusta que les dones tenien aposta. Així, amb bones mans i molta paciència, s'enginyaven per no haver-los de tirar abans d'hora. Aquests calcetins de fil de cotó estaven fets quasi tots en casa amb agulles de fer calça,

A més de la roba ja usada dels diumenges, també es feia roba aposta per anar a fer feina que s'estrenava duent-la abans uns quants diumenges. La roba de feina estava sovint plena de sargits i pedaços que ocupaven bona part de la feina de les dones velles, que, ordinàriament, s'ocupaven d'això. Les robes de blavors, diferents de les d'ara, admetien molt bé un sargit o un pedaça i així: "apedaçant, l'any anaven passant".

Per mor de la feina a foravila, tothom tenia el seu capell de palmes amb unes ales més o manco amples, un suador a l'interior de la cofa i un floc a la part exterior que conservaven el capell en bona forma; com a complement li aficaven unes vetes per lligar-lo davall la barra, per tal que el vent no

el se'n dugués i els passàs com a aquell homonet que va trobar un pastor de ses Pastores, tot regirat a la vorera del camí que demanva auxili dient: "pastoret de ses Pastores, una bòbila (òliba) m'ha pres es capell", i no hi havia res d'òlibes que no es destorben amb aquestes coses, sinó que era el vent que li havia pres el capell perquè no el duia lligat. Als lligams del capell a qualche poble de Mallorca els deien "so-tabarres".

Durant una temporada d'un parell d'anys, estaren de moda un capells que els deien "capell de fer via" que eren de roba, comprats o fets en casa, i els portaven els al.lots i qualche jovenot.

El aquell temps hi havia, sobretot per "les Rotes", moltes casetes amb un galliner i qualche gàbia de conills i d'hivern quan plovia uns quants dies seguits, havien d'anar a donar menjar als animals, i els homes, si no plovia, s'abrigaven amb una flassada vella i cap a sa Rota i si plovia feien una capulla amb un sac que es posaven sobre el cap i fermat a la cintura, s'hi posaven la senalleta davant i partien a donar menjar als animals.

Llavors, molta gent encara que tengués sabates anava descalça per no esquinçar-les, com eren les madones de possessió que els diumenges per anar a missa partien a peu de la possessió amb les sabates a les mans o dins una senalleta i

se les posaven quan arribaven al poble, o aquell amo que només es posava una sabata i s'embanava l'altre peu, com si el tengués malalt i no hi pogués dur sabata. El al.lots que anaven a escola sempre les vaig veure calçats amb espadnyes o sabates, més velles o més noves; però mai descalços; els qui jugaven pel carrer casi sempre anaven descalços, encara que fos d'hivern i que plogués.

Llavors s'estalviava tot el que era possible i ara gastam més del que tenim i així va el món que sempre ha estat mal d'entendre.■

Mn. Antoni Rubí (a.c.s.)

PASTOR
CONSTRUCCIONES
Y PREFABRICADOS
MARMOLES Y GRANITOS

C/. Es Clavet, 10
07450 Sta. Margarita. Mallorca.
Tels. 52 31 31 - 52 38 38
Fax. 52 37 95

CONGELADOS RAMIS
PESCADOS Y MARISCOS

C/. Miguel Ordinas, s/n.

Tel. 52 38 32

07450, Sta. Margalida

BAR
LAS PALMERAS

TAPAS Y BOCADILLOS

Es povàs - Santa Margalida

Vint anys

M'AGRADARIA veure't per contar-te com em va la vida. Les coses han canviat molt i ara ja no tendria por de parlar amb tu i mirar-te fixament als ulls. Voldria seure a un banc o passejar al teu costat sense tenir necessitat d'escapar de les mirades escandalitzades de la gent, ni sentir l'asfixiant sensació de fer quelcom de mal fet.

Veure't ara seria una forma de posar fi definitivament a la nostra història. Una història per a molta gent, plena de brutor i de pecat; però per a nosaltres envoltada de passió i de dolor, de contradic-

cions que la intensificaven fins a les darreres mil·lèsimes a què pot arribar un amor que travessa les portes d'allò prohibit.

Quan vam començar la nostra relació creïem que no aniríem enlloc, que tot plegat no era més que un cúmul de coincidències, de petits moments i de petites converses que s'esvairien així com havien aparegut. No volíem fer plans, ni parlar del futur perquè nosaltres només teníem un present comptat. En qualsevol moment deixaríem de veure'ns i ens acomiadaríem per a sempre.

Però aquestes condicions eren de cada vegada més difícils de complir. Veure'ns un matí significava enyorar-nos a la nit, desitjar-nos bojamant el dia següent, la propera setmana... El present no es podia controlar perquè esdevenia futur en el mateix instant.

A vegades passaven dies sense poder-nos veure i la situació s'anava fent més insuportable. Ens necessitàvem, ens estimàvem, i no hi podíem fer res. Llavors vam comprendre el que passava. El destí ens mostrava l'amor vertader, fins i tot

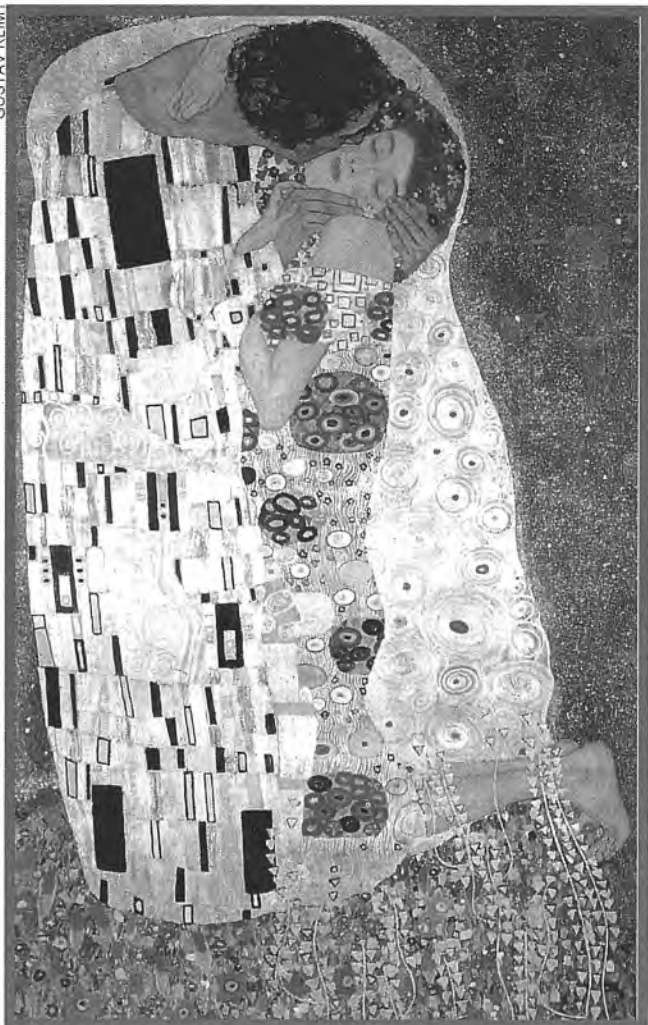
ens el deixava tocar amb les mans, però no podíem fer-lo nostre. Era massa tard, i tu ja l'havies lliurat feia temps a una altra persona: la teva dona.

En un principi el fet que fossis casat no em va importar gens. Per a mi ella no existia i ni tan sols vaig voler saber-ne el nom. Segurament tendria la consciència més neta davant algú desconegut. Mai no et vaig demanar que me'n parlassis.

Va ser una de les millors èpoques de la meua vida. Em sentia estimada i admirada i m'agradava veure que jo et podia donar, i de fet et donava, tot el que no havies pogut tenir mai.

M'agradava escoltar-te i sentir les teves explicacions sobre simples fets quotidians. Feies que observàs i m'adonàs de l'altra cara de les coses. Escoltar-te era conèixer la mateixa experiència de la vida, i a mi això em facinava. A més, el teu poder de seducció a través de la conversa era infinit. Feies de la combinació de paraules, de mirades i de moviments tot un art que despertava la meua atenció i els més llargs dels meus silencis. M'enamoraves només vure't tan orgullós mentre em contaves històries de la teua vida intercalant mirades i pauses perquè et fes algun comentari o et donàs el meu assentiment. T'importava molt la meua opinió perquè deies que era la nota fresca a la maduresa de les teves idees, la majoria de les quals estaven sense polir de no comentar-les mai amb una altra persona, tan sincerament. Per a tu jo era la força, l'alegria, el sí optimista, l'esperança que sempre obre les portes a tot... Amb raó em vares dir una

GUSTAV KLIMT

Un moment de calma

vegada que els mallorquins érem molt lluitadors i que sempre volíem aconseguir el que ens proposàvem. Tot perquè em veies amb unes ganes ferotges de menjar-me el món i amb una ambició sense límits.

Sabia que t'agradava. El teu amor i la teva admiració cap a mi eren palpables. Moltes vegades et vaig trobar amb la mirada perduda en les meves cames o en la meua camisa discretament desbotonada. Al principi em posaves nerviosa, però després jo mateixa pensava com sorprendre't i copiar la teua mirada.

Jo volia agradar-te. Em sentia protegida al teu costat i feies que em sentís segura de mi mateixa. Si jo et donava força, tu la me tornaves immensament multiplicada, sobretot aquelles nits que ens véiem d'amagat i em feies perdre els sentits dins els teus braços.

A mi els homes amb barba no m'havien agradat mai, però a tu et feia especial i la sabies dur com ningú. Reafirmava el teu caràcter intel·lectual i el misteri de la teua personalitat. M'agradava mirar-te tranquil·lament i veure com ressaltava el teu somriure tan vigorós i la profunda bellesa dels teus ulls. Un dia em vas deixar gelada, sense poder articular cap paraula. No podia creure el que veia: t'havies llevat aquella barba tan gelosament cuidada. No podia endevinar la raó i em va costar entendre-la quan la m'explicares. Simplement, volies sentir el contacte de la meua galta contra la teua. Encara que aquella experiència duràs només uns poc dies, volies tenir l'oportunitat de conservar aquell record impregnat sobre la teua pell i sota una nova barba,

per a sempre. El meu silenci feia evident la sorpresa que em vàs causar. Et vaig abraçar molt fort sense poder deixar de pensar en el fet. Significava tantes coses!

Encara duc l'anell que em vas regalar un d'aquells vespres que em convidaves a sopar a qualche restaurant. És l'única cosa material que conserv de la nostra relació i de la qual faig comptes no separar-me'n. És molt més que un simple objecte. D'una senzillesa i d'una bellesa tan desmesurades és el símbol de tot el que hi va haver entre nosaltres. El símbol d'una preciosa història prohibida que sempre va tenir els dies comptats.

Poc a poc, els rumors es van estendre entre els coneguts i no eren precisament molt agradables. Vam haver de prendre moltes més mesures per tal de no ser vistos junts. Tot era més secret i anava agafant la forma d'un amor clandestí, destinat només als amants plens de culpa. Recordes el que deia la gent? Que jo podia ser la teua filla, que es notava molt una diferència de vint anys entre dues persones, que jo només volia aprofitar-me de tu...

Va ser a partir d'aquells moments quan vam començar a tenir por. Teníem tothom en contra i ens demanàvem si no hauríem anat massa lluny. Que ens passava?

Els teus amics mai no acceptaven el fet, encara que els motius eren molt diversos. Quan coincidíem en algun lloc públic, davant d'altra gent, havíem de fingir i actuar amb normalitat, com si fóssim dos simples amics. Tu sempre procuraves posar-te al meu costat

i acostar-te tot el que podies per tal de sentir junts els nostres cosos. Jo només tenia por que algú sentís el batec del meu cor.

L'oloreta de suavitzant que feia la teua roba i que sempre m'havia agradat tant, començava a anguiar-me. Era roba rentada per la teua dona i la tornaves a casa amb un aroma diferent i totalment estrany al de ca vostra; el meu aroma.

Jo t'estimava, t'estimava sense mesura. I vaig començar a adonar-me que havia fet el que sempre havia promès que no faria mai: enamorar-me d'un home casat. Vaig començar a tenir por de mirar-te als ulls, aquells ulls amb aquella mirada tan profunda i tan immensament preciosos que em captivaven, sense ser conscient del que allò suposava. Si t'hagués seguit mirant als ulls mai no m'hagués pogut separar de tu.

Però, després de parlar i de plorar molt, els dos vam acordar que el millor que podíem fer era trencar aquella relació i acomiadar-nos per a sempre. Hi havia moltes coses en joc i cap dels dos no podíem permetre'ns ser els protagonistes d'un escàndol que només ens hagués fet mal, a més de tancar-nos moltes portes. Va ser un acabament forçat i ple de dubtes.

Vam rebutjar l'oportunitat que ens donava el destí, amb sospirs catregats de tristor i de silenci. Mai no sabrem si aquella va ser la desició més adequada. Però... ara tenc un preciós record de tota aquella història i unes immenses ganes de saber que n'has fet de la teua vida. ■

Ramon Fariola

FIAT
PUNTO TD S
63 CV
1.317.000.-

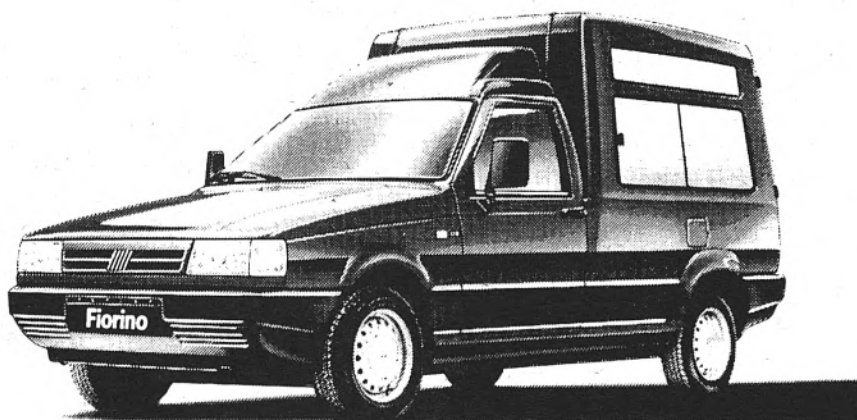
FIAT
BRAVA TD SX
75 CV
1.825.000.-

**LOS COMERCIALES MAS
SEGUROS
3 AÑOS DE GARANTIA
O 100.000 KM.**

**Nuevo Motor Turbo Diesel
Nuevo Equipamiento de Serie**

-Dirección asistida
-Antirrobo FIAT CODE
-Retrovisores regulables desde
el interior

-3,2 m3 de capacidad
-570 Kg de carga
-Trampilla techo opcional

AUTOS MOREY ROSSELLÓ

Servici Oficial:

FIAT

C/. Industria, 1 - Tel. 52 36 70 - STA. MARGALIDA

RESTAURANT

“S'ALQUERIA”

BATETJOS

NOCES

COMUNIONS

BANQUETS

Ctra. Santa Margalida a Ca'n Picafort, Km 2,5
Tel. 52 37 11 - Santa Margalida
